

P5-topmødet foreslået af Putin kunne være sidste chance – af Helga Zepp-LaRouche

Den 12. juli (EIRNS) – Dette er den redigerede oversættelse af den ledende artikel fra den 11. juli, skrevet af Helga Zepp-LaRouche og bragt i det tyske ugemagasin *Neue Solidarität* den 16. juli 2020.

Menneskeheden er for tiden konfronteret med en hidtil uset udfordring: Har vi den moralske habitus til at overleve? Dette altafgørende spørgsmål hænger sammen med, hvorvidt tilstrækkeligt mange hovedaktører på verdensscenen er i stand til at hæve deres tankegang til et højere niveau af fornuft i tide, eller om de vil klynge sig til deres respektive ideologier og handlingsmønstre. I sidstnævnte tilfælde truer den ekstreme spænding, der følger af kombinationen af optrapningen af coronavirus-pandemien, nedgangen i den fysiske økonomi, det systemiske kollaps af finanssystemet og den voksende geopolitiske konfrontation blandt stormagterne, med at føre til et sammenbrud, som kunne udvikle sig til socialt kaos og en ny verdenskrig.

Hvad der er behov for nu, er ikke en mangfoldighed af små skridt og foranstaltninger til at tackle alle de forskellige kriser, men et veritabelt 'Grand Design', realiseringen af en vision for menneskehedens fremtid med en omfattende løsning, hvor der tages hensyn til hele menneskehedens interesser. Åbningen for denne mulighed er relativ kortvarig. I januar i år foreslog den russiske præsident Vladimir Putin et topmøde mellem statsoverhovederne for de fem permanente medlemmer (P5) af FN's Sikkerhedsråd. USA, Kina, Frankrig og Storbritannien er allerede enedes om at holde et sådant topmøde. Putin

understregede, at formålet med dette topmøde, 75 år efter afslutningen af 2. verdenskrig, skal være at etablere en fredsorden – at sikre at en lignende katastrofe aldrig mere indtræffer.

Den dramatiske krise i forbindelse med pandemien og den efterfølgende nedgang af realøkonomien, kombineret med faren for et verdensomspændende systemisk finansielt sammenbrud, udgør en enestående mulighed for at skabe grundlaget for en ny verdensøkonomisk orden baseret på et nyt Bretton Woods-system. Et Bretton Woods-system i overensstemmelse med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention om at overvinde underudviklingen i udviklingslandene, og skabe grundlaget for fred ved at forbedre levestandarden for alle mennesker på denne planet.

I et web-interview den 8. juli med 'Center for National Interest' understregede den russiske ambassadør i Washington, Anatoly Antonov, den vigtige rolle, som et sådant topmøde kan have som et alternativ til scenarier med uforudsigelige konsekvenser:

"Vi har videregivet vores forslag til dagsordenen til vore partnere. De inkluderer centrale spørgsmål, der påvirker global politik, sikkerhed og økonomi..

"Verden er nødt til at etablere et demokratisk system med relationer, der bygger på princippet om udelelig sikkerhed, lige muligheder for udvikling og søgen efter en afbalancering af interesser mellem deltagerne i international dialog".

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov understregede i en tale den 10. juli til 'Primakov Readings'-forummet, at et af punkterne på dagsordenen for P5-topmødet må være uantageligheden af atomkrig:

"Vi... er især bekymrede over amerikanernes afvisning af at bekræfte det grundlæggende princip om, at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, som derfor aldrig må slippes løs.

Selvfølgelig vil vi fremme dette emne – uantageligheden af en atomkrig, umuligheden af at vinde en sådan – i forbindelse med det kommende topmøde mellem de fem”.

Ambassadør Antonov citerede også Putins tale ved paraden på 'Sejrsdagen' den 24. juni:

”Vi forstår vigtigheden af at styrke venskab og tillid mellem nationer, og er åbne for dialog og samarbejde om de mest presserende spørgsmål på den internationale dagsorden. Blandt dem er oprettelsen af et fælles pålideligt sikkerhedssystem, noget som den komplekse og hurtigt skiftende moderne verden har brug for. Kun i fællesskab kan vi beskytte verden mod nye farlige trusler”.

En verdensomspændende 'New Deal'

Den uventede meddelelse fra den britiske premierminister Boris Johnson om hans hensigt om at gennemføre et investeringsprogram i traditionen fra præsident Franklin Roosevelt, det vil sige en 'New Deal' (selv om det nævnte beløb på 5 mia. pund kun er et lille første skridt i den rigtige retning), tilvejebringer et meget nyttigt fælles 'fodslag' med de fire andre statschefer, som alle tidligere har henvist til Roosevelt.

Hvad der er brug for i dag, er netop Roosevelts program fuldt ud: Glass/Steagall-bankopdeling, en industriel udviklingsplan – denne gang i global størrelsesorden – en 'New Deal' for hele verden – og et kreditsystem, en Ny Bretton Woods-aftale. Et af de første skridt bør være internationalt samarbejde om at udvikle et verdensomspændende sundhedssystem – dvs. et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land – mindst til den standard som Kina demonstrerede i Wuhan under bekæmpelsen af udbruddet af pandemien.

Dette topmøde, der skal finde sted senest i september, vil med stor sandsynlighed være den sidste chance for at skabe et tillidsfuldt grundlag for en strategisk nyorientering af

internationale relationer mellem atombevæbnede magter, som kan sætte kursen for at overvinde den globale økonomiske krise. Hvis denne mulighed glipper, truer ikke alene den giftige tone, der er blevet anslået mellem især USA og Kina, med at eskalere til en uoprettelig konflikt, alt imens den truende fare for en anden bølge af pandemien efterfulgt af fornyede økonomiske nedlukninger kunne smadre den sociale fred fuldstændig i mange af de berørte lande.

‘Leibniz Instituttet for Økonomisk Forskning’ (IWH) i Halle har advaret om, at virkningerne af den første nedlukning af Tyskland vil føre til en bølge af konkurser, som igen vil skabe vanskeligheder for adskillige sparekasser og for banker med tilgodehavender i størrelsesordenen hundredvis af milliarder. En sådan ny bankkrise ville sidenhen blive efterfulgt af en endnu dybere recession, advarer instituttet. Og Tyskland er stadig i en relativt stærk position.

Diskussionen indenfor den transatlantiske nyliberale elite er formet af antagelsen om, at der under disse omstændigheder vil komme et kraftigt fald i de internationale aktiemarkeder på mindst 20-30% og en stigning i dødeligheden fra en anden bølge af pandemien, som vil blive lagt præsident Donald Trump til last. Dette vil garantere etablisementets intention om at sikre hans nederlag ved valget i november. I betragtning af den ubarmhjertige kampagne, som kræfterne i det britiske imperium har gennemført i tre og et halvt år i deres kupforsøg – fra “Russiagate”-svindlen til proceduren med rigsretssag og det nuværende vanvid med ødelæggelse af statuer – vil City of London og Wall Street sandsynligvis ikke tøve med at lade et sådant kraftigt fald på aktiemarkederne finde sted.

Selvom præsident Trump i de tidlige stadier af udbruddet af coronavirus-pandemien roste den kinesiske regerings energiske indgriben i byen Wuhan og Hubei-provinsen, og understregede sit venskab med præsident Xi Jinping, ændrede han holdning fra den 18. april og gik derefter – fra 30. april – over til at beskyldte Kina for spredningen af virusset på verdensplan.

Denne påstand blev først fremsat af de tidligere chefer for MI6, Sir John Sawers og Sir Richard Dearlove, og Henry Jackson-selskabet i London, som i en åbenlys provokation udfordrede Kina til at betale 9 billioner dollars i erstatning! Det er blevet afvist som ubegrundet selv af amerikanske medicinske eksperter. En WHO-delegation er i øjeblikket i Wuhan for at undersøge virussets oprindelse og pandemiens kronologi.

Det britiske imperium er ude i tovene

De samme britiske imperialistiske kræfter, som står bag kupforsøget mod præsident Trump, betragter hans hensigt om at etablere gode forbindelser med Rusland såvel som hans oprindeligt positive forhold til præsident Xi som en dødbringende trussel mod deres geopolitiske interesser – og har nu i årevis i stigende grad bestræbt sig på at begrænse Kinas fremgang. Det er motivet bag Pentagons 'Nationale Forsvarsstrategi'-dokument fra 2018, der definerer Kina og Rusland som de største strategiske rivaler i "stormagtskonkurrencen". Forsvarsminister Mark Esper understregede denne politiske orientering i en 'Meddelelse til Styrken' den 7. juli, hvor han sagde, at Kina skulle gøres til "den løbende trussel" i "alle vores skoler, programmer og uddannelser".

Det britiske imperiums politik – præget af det Britiske østindiske Kompagni og dets koloniale politik, opiums-krigene mod Kina, Prins Philips Verdensnaturfonden og nu om dage Mark Carneys 'Green New Deal' – har været baseret på malthusiansk befolkningsreduktion. Ud fra dette synspunkt gør Kinas 'Nye Silkevejs'-politik – som for første gang giver udviklingslandene muligheden for at overvinde underudviklingen – dem til en "strategisk konkurrent". Og selvfølgelig er der konkurrence mellem disse systemer.

Når man ser på verden ovenfra, er det klart at samarbejde mellem de to største økonomier i verden, USA og Kina, er

uomgængeligt, hvis menneskeheden skal overvinde denne pandemi og andre forestående pandemier, såvel som sult, fattigdom og underudvikling i den såkaldte Tredje Verden. Set fra det britiske imperium – dvs. de oligarkiske finansielle interesser, der baserer sig på at maksimere fortjenesten for deres egen klasse, og befolkningskontrol for alle andre – har det siden det Britiske østindiske Kompagnis Thomas Malthus' tid haft topprioritet at forgifte det amerikansk-kinesiske forhold.

Den russiske udenrigsminister Lavrov har netop advaret om, at USA's tilbagetrækning fra nedrustningstraktaterne har øget risikoen for en global atomkonfrontation markant. Og han har sagt, at han håber at denne eskalering ikke når det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har for sit vedkommende udtrykt sin bekymring for, at forbindelserne mellem USA og Kina har nået det laveste punkt siden etableringen af forbindelser mellem de to nationer.

Topmødet mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som præsident Putin har foreslået, er sandsynligvis – af alle de her nævnte grunde – den sidste chance for at sætte et helt andet program på dagsordenen, for at forhindre at de stigende følger af pandemi, sult, økonomisk sammenbrud og et finansielt krak vil gå deres gang. Hvis ikke denne kurs forandres, kan krigsfaren, som følge af det deraf hurtigt efterfølgende kaos, blive ustoppelig.

Alle mennesker med god vilje og alle lande over hele verden bør betragte det som værende i deres egen interesse at gøre sit yderste for at støtte dette topmøde.

Putins vægtige intervention er mere end blot en historie om 2. Verdenskrig

Den 22. juni (EIRNS) – Vi er i en dyb, voksende krise, som truer moderne nationers eksistens, og burde derfor hæfte os ved den lange artikel: "75-året for den Store Sejr: Fælles Ansvar for Historien og vores Fremtid", udgivet d. 19. juni i magasinet The National Interest af den russiske præsident, Vladimir Putin. Den russiske præsident minder os om, gennem sin egen families erindringer, hvordan det måtte have været at se en styrke af millioner af fuldt udrustede, mekaniserede og veltrænede tyske soldater storme hen over hver eneste grænse i juni 1940, og hurtigt begynde at løbe Rusland over ende – og derefter, gennem år med ubegribelig frihedsberøvelse og død og beslutsomhed, at finde en vej ud af den nationale, eksistentielle krise, for til sidst at møde de amerikanske tropper ved Elben og afslutte krigen.

Putin skriver først og fremmest som en leder, hvis land er blevet "behandlet ondsksfuldt" af nylige, uhyrlige forsøg på, selv fra den Europæiske Unions side, at beskyldte Sovjetunionen, i samme grad som Hitlers nazister og deres bagmænd i Europa, for at have forårsaget 2. Verdenskrig. Han sætter begivenhederne i det rette lys. Dækningen af Putins arbejde i amerikanske, europæiske og australske medier er begyndt at dukke op, med rapporter om hvad han fremviser fra de omfangsrige arkiver, som Rusland har om de diplomatiske begivenheder, der førte til krigen og kostede Sovjetunionen mere en 25 millioner døde.

I Forbes skrev den højtstående korrespondent, James Rodgers, den 21. juni: "Hvorfor, 75 år efter afslutningen på den konflikt, og i en meget anderledes verden, er disse

begivenheder så vigtige?"

Det første svar er størrelsesordenen af Ruslands offer. Antallet af sovjetiske militære og civile dødsofre bliver generelt antaget til at være over 20 millioner. I sin artikel skriver Putin 'næsten 27 millioner', og tilføjer som sammenligning, at i 2. Verdenskrig "mistede Sovjetunionen hver syvende af dens borgere, Storbritannien hver 127. og USA hver 320". På hjemmesiden "Moon of Alabama", som hovedsageligt omhandler militære og efterretningsrelaterede emner, skrev en skribent: "Som tysker og tidligere officer der har læst en hel del om krigen, er jeg enig med det russiske synspunkt. Det var den lidet anerkendte industrielle magt, Sovjetunionen, og den Røde Hærs soldaters bemærkelsesværdige pligt troskab, der besejrede den tyske Wehrmacht... Jeg har ikke fundet nogle større fejl med de historiske fakta i essayet, og anbefaler at læse det i fuld længde."

Nyhedsbureauet Associated Press' rapport om Putins artikel citerede hans hovedkonklusion: "Han udtrykte håb om, at et russisk foreslået topmøde mellem lederne af landene med vetoret i FN's Sikkerhedsråd snart ville finde sted, for at diskutere den globale sikkerhed, corona-pandemiens økonomiske konsekvenser m.m.' Der kan ikke være nogen tvivl om, at topmødet mellem Rusland, Kina, Frankrig, USA og Storbritannien kan spille en vigtig rolle i at finde fælles svar på moderne udfordringer'." Putins andet, underliggende tema: Rusland er en nation, som er utrolig svær at besejre, når den forsvarer sig selv; men ønsker ikke at føre en aggressiv krig, og endnu mindre en krig mod Europa eller en supermagt som USA.

Præsident Putins artikel tager direkte fat på denne krise, bestående af en finansiel krise og økonomisk forfald, en pandemi, hungersnød, socialt kaos og jacobinisme (efter den jacobinske terror under Den franske Revolution –red.), og den tydelige forøgede krigstrussel blandt atommagterne. Han foreslår, at lederne af disse supermagter nu mødes, med en

dagsorden for global økonomisk genrejsning og en global tilrettelagt offensiv mod pandemi, i særdeleshed nu i udviklingslandene. Og, med en forståelse af hvad menneskehedens egentlige historie – ikke politiske partier – kræver af dem.

Vi tilføjer: Udelad Londons imperialister, hvis man ønsker at diskutere enten økonomisk udvikling af underudviklede nationer, at redde liv fra sygdom, eller at undgå krig – de er de værste i alle disse tilfælde. Endnu bedre ville være det firemagts-topmøde, som Helga Zepp-LaRouche opfordrer til – med ledere fra mindst USA, Kina, Rusland og Indien – for at igangsætte et Nyt Bretton Woods-kreditsystem.

Vladimir Putin: For at undgå 2. verdenskrigs skæbne må P5-lederne mødes

Den 19. juni (EIRNS) – Som Præsident Putin lovede sidste år, har Rusland offentliggjort alle Sovjetunionens dokumenter i forbindelse med 2. verdenskrig, og han har præsenteret sin egen analyse af årsagerne bag denne skrækindjagende katastrofe for menneskeheden, med sin egen opfordring til øjeblikkelige tiltag i dag for at forhindre den nuværende krise fra at ende i en lignende katastrofe – hvilket, i atomvåbnenes tidsalder, kunne gøre en ende på vores civilisation, som vi kender den. Hans essay, "[Den egentlige lære fra 75-årsdagen for 2. verdenskrig](#)", blev udgivet på engelsk i torsdags i det amerikanske tidsskrift The National Interest, lige inden

paraden på Den røde Plads, som mindes 75-årsdagen for sejren i Europa den 24. juni.

Præsident Putin blev delvist drevet til at tage disse skridt af genoplivningen af utilslørede fascistiske organisationer i Europa – specielt de voldelige "Maidan-revolutionærer", som styrkede Ukraines valgte regering i 2014 (med skamløs støtte fra George Soros og USA's Obama-administration), som åbent udstillede deres hagekors og bar portrætter af Hitlers kumpan, Stepan Bandera. Sammen med denne fascistiske genoplivning i Ukraine og andre østeuropæiske stater, fulgte et forsøg på at omskrive historien om krigen mod fascismen og nazisterne, af dem i Polen og andre steder, som hævdede, at krigen blev startet af både Tyskland og Sovjetunionen, gennem opdelingen af Polen i 1939. München-aftalen i 1938, da Storbritanniens Lord Chamberlain gav sin velsignelse til nazisternes overtagelse af Sudeterland, der viste, at ingen anti-nazistisk koalition ville blive skabt, ignoreres af sådanne revisionister, samtidig med at nogle folk i Vesten går så langt som at postulere, at USA og Storbritannien alene besejrede Hitler, og ignorerer de 27 millioner mennesker fra Sovjetunionen, der omkom på østfronten.

Putin skriver: "Skylden for den tragedie, som Polen dengang led under, ligger helt og holdent ved det polske lederskab, der havde hindret en alliance mellem Storbritannien, Frankrig og Sovjetunionen, og sat sin lid til sine vestlige partnere, og smed dermed sin egen befolkning ind under Hitlers frembrusende ødelæggelsesmaskine. Sovjetunion gjorde alt i sin magt for at bruge enhver chance på at skabe en anti-Hitler-koalition. På trods af – lad mig sige det igen – dobbeltmoralen fra vores vestlige allierede."

Putins bekymring er, at der er tegn på at verden kunne rode sig ind i krig endnu engang. "Skabelsen af det moderne system for internationale relationer er et af de vigtige udfald af 2. verdenskrig. Selv de mest uoverkommelige uoverensstemmelser –

geopolitiske, ideologiske, økonomiske – forhindrer os ikke i at finde former for fredelig sameksistens og interaktion, hvis ønsket og viljen er til stede.

I dag går verden igennem en temmelig turbulent tid. Alting forandrer sig, fra den globale magtbalance og indflydelse til samfunds, nationers og selv kontinenters sociale, økonomiske og teknologiske fundament. I de tidligere epoker har forandringer af denne størrelsesorden næsten aldrig fundet sted uden militære konflikter. Uden en magtkamp om at bygge et nyt globalt hierarki. Takket være de Allierede ledes visdom og fremsynethed var det muligt at skabe et system, som har afholdt sig fra ekstreme manifesteringer af sådan objektiv kappestrid, historisk iboende i verdens udvikling.

”Det er vores pligt – alle dem som tager politisk ansvar, og hovedsageligt repræsentanterne for de sejrende magter i 2. verdenskrig – at garantere, at dette system bliver opretholdt og forbedret. I dag, som i 1945, er det vigtigt at vise den politiske vilje og diskutere fremtiden sammen. Vore kolleger – hr. Xi Jinping, hr. Macron, hr. Trump og hr. Johnson – støttede det russiske initiativ til at afholde et møde mellem lederne af de fem atombevæbnede stater, de permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet. Vi takker dem for dette og håber, at sådanne møder, ansigt-til-ansigt, kan finde sted snarligst muligt.

Hvad er vores vision for dagsordenen på dette kommende topmøde? Først og fremmest ville det, i vores mening, være gavnligt at diskutere tiltag for at udvikle kollektive principper i verdens affærer. At tale ærligt om spørgsmål angående bevarelsen af fred, styrkelsen af global og regional sikkerhed, strategisk våbenkontrol, såvel som anstrengelser for at imødegå terrorisme, ekstremisme og andre store udfordringer og trusler.

Et særligt punkt på mødets dagsorden er situationen omkring

den globale økonomi. Og over alt andet står det at overvinde den økonomiske krise forårsaget af corona-pandemien. Vore lande træffer uhørte foranstaltninger for at beskytte folks helbred og liv, og for at støtte borgere der har befundet sig i svære livssituationer. Vores evne til at arbejde sammen i fællesskab, som ægte partnere, vil vise hvor dybe pandemiens spor vil blive, og hvor hurtigt den globale økonomi vil genrejses fra recessionen.”

Det er værd at bide mærke i, at et sådant møde mellem P5-lederne ingen konkret dato har endnu. Hvad end forskellene er, som findes mellem disse nationer, kan en sådan dialog meget vel bestemme vores civilisations skæbne. Schiller Instituttet, der i kølvandet på finanskrisen i 2008 har mobiliseret for Lyndon LaRouches appel for at verdens største magter skulle mødes, herunder især Rusland, Kina, Indien og USA, afholder en international konference den 27. juni, kl. 16:00, dansk tid, netop fokuseret på at indkalde til et sådant topmøde. Vi opfordrer alle, fra enhver nation, til at deltage.

[Hér kan man registrere sig.](#)

Britisk efterretningsvæsen vil have dig i krig mod Kina, og imod Trump

17. april 2020 (EIRNS) – For at vide hvad der skal gøres i denne krise, er det afgørende at lytte til Helga Zepp-

LaRouches hovedtale på Schiller Instituttets kommende konference, 25.-26. april. Hendes udtalelse, 15. april, sporede de "farlige og dumme" forsøg på at give Kina skylden for coronaviruset tilbage til deres oprindelse: britisk efterretningsvæsen. Kinas ambassade i Tyskland samlede op på Helga Zepp-LaRouches udtalelse i dag, hvor de afslørede Londons Henry Jackson-Selskab for angrebene på Kina, publiceret i den tyske frokostavis Bild-Zeitung.

Det neokonservative Henry Jackson-Selskab, som forsøger at få USA og Europa til at sagsøge Kina for 3,7 milliarder \$ og til at gå i krigsberedskab mod dem, blev påbegyndt under den daværende chef for den Britiske hemmelige Efterretningstjeneste, også kaldet MI6, Sir Richard Dearlove. Dearlove er den selvsamme agent, som gav den daværende britiske premierminister, Tony Blair, "dossieret om irakiske ødelæggelsesvåben" for krig, og som gav den fyrede CIA-leder John Brennan og den fyrede FBI-chef James Comey det forfalskede "Steele-dossier" til den såkaldte "Russiagate." Dearloves efterfølger i MI6, Sir John Sawers, angreb i denne uge gentagne gange Kina for angivelig tilbageholdelse af information angående coronaviruset.

Hvorfor gør London dette? Det ser sig nødsaget til at måtte adskille præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin, der i en række konference- og telefonopkald for tre uger siden var begyndt at diskutere et samarbejde til at støtte hinanden og andre nationer, i første omgang imod COVID-19-pandemien.

Hvis man falder for det britiske, geopolitiske "kneb", da vil man sikkert også falde for de større amerikanske mediers rænkespind med at bebrejde Trump for virus-dødsfaldene; man saboterer hans forsøg på at mobilisere USA til handling mod COVID-19 i USA og globalt.

Denne præsidentielle mission, som er afgørende, er en enorm opgave: Det indebærer at vende 50 års nedskæring af den reelle

levestandard for at tilgodese finansmarkedernes fordringer på Wall Street og i City of London. I 1971 forudsagde Lyndon LaRouche en økonomisk depression, nedskæringer og i sidste ende pandemier, fordi briterne havde succes med at tvinge Præsident Richard Nixon væk fra guldreserve-systemet og med at ødelægge Franklin Roosevelts Bretton Woods-system. LaRouche gav en kommentar for 20 år siden, der i dag til fulde er blevet bekræftet: "Liberalismen må dø nu, således at menneskeheden og vores civilisation kan leve." Han mente britisk liberalisme, frihandel og finanskasinoet.

Se på omkostningerne for Amerika, netop nu, af ikke at have en nationalbank, der kan udstede national valuta. Med USA's industrielle produktion pludselig nede med måske 30-40% og reel arbejdsløshed hurtigt oppe på 25%, som i 1930ernes store depression, betragt de tiltag, som tages for amerikaneres økonomiske genoprettelse, og for Wall Streets finansielle opsving.

For Wall Street: Centralbanken sænkede d. 15. marts dens kapitalrente til nul og påbegyndte "kvantitative lempelser" i en størrelsesorden af 700 milliarder \$ til opkøb af obligationer. Den bekendtgjorde i ugen forinden en række lånefaciliteter til banker og "skyggebanker", begyndende reelt den 7. marts. Alle disse faciliteter trådte øjeblikkeligt i kraft.

For nationen: Præsident Trumps anstrengelser for at mobilisere produktion og erhvervelse af medicinsk udstyr og infrastruktur i den offentlige sundhedssektor begyndte d. 14 marts, og blev til dette formål understøttet af 200 milliarder \$ i en lovgivning fra Kongressen, som han underskrev d. 18. marts. Men det var alt. Ingen hjælp til husholdninger, små og mellemstore firmaer, industrier eller landbruget blev vedtaget og underskrevet før d. 27. marts; yderligere begyndte størstedelen af hjælpen og lån til erhvervslivet, som de lovgav for, først at komme omkring d. 10. april – mere end en måned efter at USA's centralbank begyndte at redde

finansmarkederne. Pr. 16. april – seks uger efter at centralbanken gik i aktion for finansmarkederne – kan de fleste små firmaer stadig ikke få lån til dækning af lønninger, og meget af hjælpen til husstande er stadig ikke blevet modtaget.

Således stiger kommercielle skrotobligationer og børsmarkeder nu, mens produktionen styrtdykker, og millioner af husstande, små firmaer og landmænd stadig venter på understøttelse eller markedshjælp; der er omfattende misligholdelse af realkreditlån og realkreditudlånere går fallit, huspriser falder.

For verden: Effekten er graverende. Det monetære dollarbaserede pengesystem med flydende valutakurser fungerer således, at disse redningspakker til finansmarkederne og sammenbruddet af produktion og efterspørgsel får dollaren til at stige – et par procent i forhold til industrilandes valutaer, men 15-30% ift. de fleste udviklingslandes valutaer. Kombineret med kapitalflugt til dollaren, uden sikring gennem valuta- eller kapitalkontrol i dette system, medfører dette et gevaldigt slag til disse udviklingslandes økonomier, efterhånden som COVID-19-pandemien rammer dem.

Og den amerikanske centralbanks dominans og fokus på omgående handling på Wall Street vegne, efterlader den amerikanske økonomi uden kredit til at iværksætte absolut nødvendig produktion – af offentlige sundhedsmæssig infrastruktur og medicinske forsyninger til disse nationer. Det er den slags initiativer, som præsidenterne Trump, Xi og Putin begyndte at diskutere sent i marts måned, da den britiske "liberale" elite – ondskabsfuldt – gik i gang med at spille deres nationer ud mod hinanden.

Systemer er menneskeskabte – Du kan ændre dem når en bryder sammen Schiller Instituttets ugentlige webcast m. Helga Zepp-LaRouche d. 1. april 2020

Den 1. april. Da Helga Zepp-LaRouche gav et overblik over den fatale krise som menneskeheden står overfor, påmindede hun seerne om at "Systemer er menneskeskabte", og kan forandres når de bryder sammen.

Hendes mand advarede, så tidligt som i 1973, om at det globale neoliberale system, der kom til da Nixon afsluttede Bretton Woods systemet, med dets politiske holdninger til billig arbejdskraft, billige råmaterialer og den spekulative kasino-økonomi, ville lede til nye globale pandemier. Hvis du sænker levestandarder, vil lavere livsformer tage over, sagde han.

Vores nutidige dobbelte virusangreb, fra coronavirus pandemien til kollapset af finanssystemet bekræfter præcisionen afa LaRouche's advarsler. Det som gør situationen værre, er Vestens moralske arrogance. De som promoverer Grønne "løsninger" i dag, ville dømmе menneskeheden til et folkemord meget værre end Hitlers.

Der er dog en reel modstand mod disse politikker. Hun beskrev den passion, som udvistes af nogle unge mennesker på et ungdomskonferencekald med hende i tirsdags, hvor mere end 70 personer engagerede sig i diskussioner om hvordan man skal gå fra det kollapsede system, til et Nyt Paradigme ved at

mobilisere med agape og de magtfulde ideer som vores bevægelse har.

Samtalerne mellem præsident Trump og hans modparter i Kina og Rusland repræsenterer et træk i den rigtige retning – bidrag med os i at organisere vores internationale konference for at sikre at disse ideer bærer frugt. Ben (Schiller Instituttet) <http://schillerinstitute.nationbuilder.com/>

Schiller Institute New Paradigm Webcast, April 1, 2020 With Helga Zepp-LaRouche

– Systems Are Manmade – – – You Can Change Systems When One Breaks Down –

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute. Welcome to our webcast with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. It's April 1, 2020. We're clearly in the midst of one of the most profound crises in modern history with the combined effects of a financial system that's blowing out, and as well with the expanding pandemic of coronavirus. It's clear that the old way of thinking no longer works. So, Helga, what's your assessment, especially with the situation in the United States seeming to be heading out of control?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: It is an unprecedented crisis, and I think none of us has experienced anything like that in our lifetime. Maybe it was like that in the world wars, but it quickly is developing such a seriousness of the situation. I think that reality dawns on some people belatedly, but it is unavoidable, because the elements are that not only the coronavirus is hitting the United States and Europe, but it will really be extremely bad for the developing sector. We will come to that in a second. But I think first to start with the United States, yesterday's White House coronavirus taskforce meeting, which was given by President Trump and his

health advisors [Dr. Anthony] Fauci and [Dr. Deborah] Birx was really completely sober and sobering. What they basically said is that if everything is being done right now, maybe the number of deaths can be reduced to 100,000 or 240,000 people. But if things go wrong, it may be 1-2 million. Right now, it does not look like this is going to be an easy job. If you look, for example, to situations like New York and New Jersey where you have the hotspots, with the highest infection rates exponentially growing right now, it is quite desperate. Despite Governor Cuomo trying to get sufficient ventilators for the expected outbreak, he said he was only able to get 2500 ventilators in two weeks from now from China, but that he is lacking 15,000. Obviously all the other states in the United States were in a bidding war to get ventilators until FEMA took it over, and is now organizing it centrally. Ventilators are in the critical phase of the coronavirus infection, that which is lifesaving. If there are no ventilators, then these people will just die. It is a very serious situation. For an industrialized country, it has unbelievable social consequences. For example, they let out the prisoners in Rikers Island, a famous prison, and they are now, because they have no other place to go, hanging out in Penn Station where they get food deliveries from the guardian angels. Then, you have 114,000 homeless children in New York alone, who used to get meals in the schools. So, you have all kinds of social consequences which really show the underlying problem of the lack of infrastructure investment, the privatization and dismantling of the health system over the last decades; all of that is now really coming to a point of complete crisis. There are incredible efforts being made to retool some of the industries, there is an air bridge which has been established with many planes from China and other Asian countries – 50 planes all together. There were yesterday, the first Russian airplane coming to the United States delivering medical support. So, there is an incredible mobilization going on, but it is also very clear that this is a pandemic, and you will have mass unemployment. Some people

are saying that the unemployment in the United States may go up to 30%; so this is really an unbelievable crisis.

SCHLANGER: Helga, you talk about the crisis affecting the United States, and how desperate it is. What are we seeing now in countries like Africa? India has got a total lockdown; Indonesia is now in the midst of a developing crisis. This is obviously much more dangerous in the developing sector.

ZEPP-LAROUCHE: If you think that the United States is a very well industrialized country – or, at least it used to be. If you go to Africa or the other developing areas of the world, supposedly developing, not so developing countries, it will be really very bad. You have some countries like South Africa, Kenya, Lagos is completely overwhelmed already, where you don't have that kind of a health system. And you have already infectious diseases; you have HIV, tuberculosis, famine, malnutrition. This is really a powder keg. The head of the World Health Organization [WHO], Dr. Tedros, said that both in the United States and in Africa, the next two weeks will tell how bad the crisis will be. But so far, there is a certain delay factor, because of the poor transport connections of the African continent to the rest of the world, it arrived relatively late. But now it's there, and there is the absolute danger that this will spread. You have half of the world de facto locked down; that's incredible! You have India, a country of 1.3 billion people, in a lockdown. But that obviously is relative, because many day workers – people who just work for a day's pay in big cities like Delhi – are now all fleeing these big cities, because they don't earn any money, and they have absolutely no reserves. So you see these pictures where these poor people get on crowded buses, where they are absolutely not in a position to keep social distance, and then they are trying to rush home to their rural areas. But there is no health system. Despite the fact that Prime Minister Modi had quite some success with the "Clean India" campaign, and the "Modi Care" where he tried to improve the

health care system, naturally this is all not enough. You have places like Jakarta in Indonesia – 10 million people in one city. Half of the people don't have access to clean water. A similar situation is in many developing countries, including Mexico, including Peru. So, we are really looking at an unprecedented world crisis. The danger is that this will overwhelm the health systems; there is not enough production possible. The winter, which is now developing in the Southern Hemisphere, will favor the spread of the virus. You really will probably see many millions of people dying. I think this makes very clear that we need urgently a completely different system. Nothing will be like it was before. I think we have to go into a mass mobilization internationally; which the Schiller Institute is already engaged in, to establish a new world economic order. We have called for that for a very long time, but immediately in this situation it requires a summit of the most important powerful countries: China, Russia, India, the United States. They have to establish a new system. What we need is a completely new system. All the rules of the liberal economy, of the neo-liberal model, the cheap labor markets, the out-sourcing, all of that has to be replaced; and it has to start with the immediate building of a world health system where a decent health system is being built up in every single country. That must be the beginning of an industrial revolution for the whole world. Nothing short of that will do. That means we need a New Bretton Woods system, and a new credit system to finance that. If you agree with that, then help us in this mobilization, because what is at stake are the lives of many millions of people, and maybe yourself.

SCHLANGER: Over the last few days, President Trump had discussions with President Xi Jinping of China and President Putin of Russia. Do you see this as a positive step towards the idea of a summit? These are bilateral discussions, but so far we haven't seen a response to your call on the level needed.

ZEPP-LAROUICHE: I think it's a step in the right direction. The fact that Trump and Xi Jinping re-established contact, that there were discussions between the health ministers, that the United States started to accept this air bridge, that Trump started to discuss with Putin. All of these things are very positive, but they fall short. Also, the proposal by UNCTAD [UN Conference on Trade and Development], which proposed to have \$2.5 trillion for building up the health sector in the developing sector, is a step in the right direction. \$1 trillion is for debt write-off, \$1 trillion is for Special Drawing Rights from the IMF, \$500 billion is for a world health Marshall Plan. That is very positive, but when you count that, it's still proverbial peanuts; because to build up a world health system needs much more than \$500 billion. That's for all the developing countries, not just for one country. It's for the entire 180 or so developing countries; if you divide it, it's just not enough.

SCHLANGER: There's a lot of talk about the time lag in doing the emergency mobilization, getting the equipment, and other things. To me, the real time lag is the almost 45 years since your husband first sounded the warning in 1974 that a shift in the financial system to a neo-liberal new kind of colonial system would lead to this kind of pandemic. People obviously weren't listening. The idea that there was no warning is completely false, isn't it?

ZEPP-LAROUICHE: The first memorandum that the economic financial policies of the IMF and World Bank would lead to pandemics, he issued in 1973. Then in 1974, he initiated a Biological Holocaust Taskforce, which presented their findings of a study at the end of 1974. I was just rereading a report which he also initiated in 1985, which is one of several large studies which absolutely predicted why this would happen. There is a connection between the biological sphere – the biosphere – and the economy. If you lower the living standard and the energy of the system of the economic society, then

lower forms of life of the biosphere just take over. He compared it at that time, and I think this is a very fitting image for today, he said that the cheap labor orientation towards the developing sector and keeping development down in the so-called Third World, has to be compared to Schachtian economics in the concentration camps in Nazi Germany. He said a lot of deaths in the concentration camps came from forcing the people sitting in these camps to do hard labor. They would have to do work for 2-3000 calories, but they would only get food for about 1000 calories. Then it was just a question of time before they would die of over-exhaustion. That is a fitting image, because if you lower the living standard of the developing countries unnecessarily by denying them infrastructure, like the World Wildlife Fund did in all their campaigns to ruin the prospects for dams, for industrial development, just blocking development with phony arguments of ecologism. What you do then is you reduce the ability of people to withstand diseases. You lower their immune system, you make them susceptible to pandemics, and this is exactly what we see today. That was clear; we discussed it in no uncertain terms. He said, these policies would have more consequences than the genocide of Adolf Hitler. I absolutely want to repeat that. When you see people today who are indifferent, who say "I don't care. What do I care about Africa? What do I care about Latin America?"; these are people who are morally the equivalent of Nuremberg criminals. If you remember at the Nuremberg trials, the judges said, you either knew or should have known, about what was going on in the Third Reich. And concerning the condition of the developing sector, the exact same thing can be said. The people who are pushing no development, who are more concerned about the little snail in some corner than millions of people, these are people who are criminal. And that criminality absolutely has to stop. We have to start rebuilding the world. And every life in Africa, in Latin America, and in Asia is as precious as any child in Germany, or in the United States or any other place. I am consciously using this rather stark language, because

this complacency and this arrogance of the Euro-centrists, or the American-centrists has to stop. We are at a point of moral and economic breakdown crisis of the whole world. We need a new system, and that has to be mobilized, and it has to be gotten through. If we don't do that, we are risking our humanity either physically – because it is not yet clear if it doesn't lead to war as a consequence of conditions of a breakdown crisis – or it leads to our moral demise. I really think that we have to absolutely change this. We have to allow industrial development in every single country in the world, and we have to have a decent living standard. It is very easy, because China has shown the way, that you can bring infrastructure development as the precondition for development to every country. It is up to us in the so-called Western countries in Europe and the United States to absolutely change our ways.

SCHLANGER: I think it's also important going back to Lyn's warnings in the early 1970s that he identified individuals who were committed to population reduction, knowing this would happen. We're seeing some of these same kinds of comments. You had mentioned before, people talking about "Oh, isn't it wonderful! There are now blue skies!" There are people who are cheering on the demise of the elderly and the so-called "useless eaters", aren't there?

ZEPP-LAROUICHE: There is the flagship magazine of the British Empire, which is just coming out with that line today – {The Economist}. They say, isn't it wonderful that the economy is coming to a grinding halt? No CO2 emissions. We just have to make sure that after this crisis, we are not going back to normal. There are some other criminal people who call themselves economists, who also say that if this crisis stops and is over, we have to rebuild the economy and it has to be all based on climate protection. We have discussed the reasons why the Green ecology is exactly what caused this crisis; and if we would go back to the same policies which have caused

this crisis, then we clearly do not have the moral fitness to survive.

SCHLANGER: Helga, you've been talking about the rebuilding of the whole world health system. You had a conference call yesterday morning with young people, where you called on them to take responsibility for the organizing process to do this. What is your sense of the ability to mobilize youth today to take on this task?

ZEPP-LAROUICHE: I think this was very encouraging, because this was the first such international youth call, and it had about 70-75 young people from all over the world; from the United States, Mexico, Peru, Pakistan, Africa, Europe, China. I think the discussion really reflected that these young people are morally absolutely committed to make sure that they have a future. The idea that every country has the right to have a decent health system is obvious. They are committed to bring this message to a lot of other young people, to the universities. They are committed to spread it other organizations, especially in the developing sector. All of them are really tuned in to the approach that you need the world leaders of the most important countries to change the system. I think this is important, because people have not really thought about it. You cannot sit out this crisis; you cannot just wait until it's over. This is a pandemic, and it may come back in waves. It is intersected with the breakdown of the financial system, the collapse of the physical economy. The only to get out of that is to have a completely new system. Most people have not spent much thought on whether that is necessary or possible, or they say you can't do that. Yes, you can do it. Systems are man-made; they are not built in the physical universe. They are man-made, and you can change the system. If the old system is not suitable for the common good of the people, then it has to be replaced. We have specified many times what that must look like: You need a global Glass-Steagall banking separation, you have to end the

casino economy; you have to protect the commercial banks; you have to create a national bank in every country; you have to connect these national banks in a New Bretton Woods system which provides cheap long-term credit for clearly defined development projects. Then you have to have international cooperation. I think among the young people in particular, the idea that cooperation has to replace confrontation is a very easily understood idea. There were several especially young women – which made me especially happy, because I'm all for woman-power – and they especially emphasized that the passion which needs to be mobilized for that is agape. The change which has to occur must be based on a love for humanity. In this discussion, you could get an inkling of what the kind of new system will be like; namely, that the geopoliticians will be out. The people that think you can start endless wars just to make profit, this is an obsolete idea of troglodytes. The future must belong to young people who organize the world in different ways, in the interests of each country and vice versa. That was actually a very hopeful call, and I would urge people to get in contact with us to see how they can join it.

SCHLANGER: When you talk about troglodytes, look at what's going on in Europe with the European Union; the battles that are going on around the continuation of the neo-liberal policies. This is in complete contrast to what you're discussing with the young people, the complete absence of agape. Catch us up a little bit on what's going on in the EU.

ZEPP-LAROUCHE: It's almost a question of the past to talk about the EU. It's really right now a question mark as to how long this construct will remain in place. There is no solidarity; there is a big feud right now between Germany and Italy, France, and the other southern European countries. It's a little bit on the wrong issue; namely, this issue of Eurobonds, which I think is not a good idea. It's still in the realm of banking bail-out. Just to mention in parentheses, the Federal Reserve just yesterday opened their repo credit

facility to all other central banks. That means basically that they intend to help each other to bail each other out. The Federal Reserve earlier had allocated \$4 trillion for the bail-out of the U.S. banking sector which was characterized by Republican Congressman Thomas Massie as the biggest transfer of wealth from the ordinary people to the very rich and the bankers. This is part of the Eurobonds, so I'm not in favor of the Eurobonds. The conflict which has arisen between Germany and Holland and Austria on the one side, and these other countries on the other side, pertains to a real issue. That is that obviously the countries of the south – especially Italy and Spain, and increasingly also France – are really suffering an incredible exponential growth rate of this virus, and they have demanded some finance mechanism organized by the EU, which was blocked by Germany in particular and Holland and Austria. So, what these countries are saying is, this is the ugly face of Europe. The tone becomes quite nasty. For example, the Italian media and I think also Prime Minister Conte were saying that if that would have been the attitude of the other European countries at the 1953 debt conference in London, where half of the German debt was forgiven, which obviously was an extremely important factor in the reconstruction of Germany after the Second World War, if that had not been done, then Germany would still live on the garbage piles. So, the tone is becoming nasty, and everybody – Italy, Spain, Serbia – all say that they got more help from China, from Russia, from Cuba, even the small country of Albania was sending 30 health personnel to Italy to help. You can really see who is your friend, and who is completely only motivated by other reasons. This will remain, and I think this anti-China campaign which is coming from Pompeo, from {Foreign Affairs} magazine, from the Council on Foreign Relations, who are all still in this absolutely vicious campaign against China, I think that will vanish. Because people in this crisis see who is helping, and who is not. I think the situation in Europe maybe in a week or two weeks when we talk next time, the EU may not exist. That's not a bad thing, because it was a

bad construction from the very beginning. It could not work. It never existed. There is no European people. There are many nations and many cultures, but the European bureaucracy is an evil structure which is not in correspondence to the interests of their own members. The sooner it is replaced by something else – either a Eurasian alliance of sovereign states from the Chinese Sea to Vladivostok to Lisbon – or some other kind of new alliance of sovereign republics working together for a new world economic order. That does not mean that European countries cannot work together, but they should not be under the tutelage of some supranational structure. I think we will see big changes in this coming period. It requires the active intervention of as many state citizens as possible. So, please get in contact with us and help us to try to change the agenda on a large scale.

SCHLANGER: Toward accomplishing that goal, the Schiller Institute is going to have an international conference April 25-26. Just give us a little bit of a sense of what you hope to come out of that conference with.

ZEPP-LAROUICHE: We had to shift that conference which was planned for sometime, to be an internet conference, because you can't have physical conferences at this point. But in that lies also an advantage; namely, that you can reach much larger audiences. Therefore, people should start to register for that conference, because then you will be also supplied with additional information and materials you can read ahead of time to be prepared to participate as a more active person in this conference. What we will try to do is, we will try to discuss the issues at that conference which we think should be taken up these large governments. So, we will try to inform the population on the needed changes in the strategic alliance, the needed cultural changes, the need to go to a Classical renaissance of art and music. We will discuss the frontiers of science; what is necessary to defeat not only the coronavirus, but to really get a completely different sense of

space medicine, of breakthroughs in optical biophysics in redefining what life is. What do we need to know to be able to combat such problems much better? And naturally, what must be the principles of physical economy when we rebuild the world economy. So, you should definitely get in touch with us, register for the conference, and be part of it.

SCHLANGER: I would encourage everyone to join this mobilization with a very simple thing. Share this webcast! Pass it around! Get your friends to watch it. Then, go to the Schiller Institute website, the LaRouche PAC website, and study these ideas. It's these ideas which were generated from Lyndon LaRouche back in the 1960s and 1970s that are not only valid, but represent universal principles. It's through a return to those kinds of principles that we can restore mankind. Helga, thank you very much for your comments and for joining us today. As you always say, hopefully we'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, let's do something to move mankind in a better direction.

Verden i nedlukning – vil der blive lukket ned for Wall Street?

Den 24. marts (EIRNS) – Både Storbritannien og Indien bekendtgjorde indenfor det sidste døgn total nedlukning. De næsten 1,4 mia. indbyggere i Indien blev af premierminister Nerendra Modi informeret om, at der vil være et "totalt forbud mod at forlade hjemmet", selvom supermarkeder var inkluderet på listen over vigtige funktioner, der ville forblive åbne.

For Boris Johnsons vedkommende havde premierministeren tidligere en telefonsamtale med præsident Xi Jinping mandag forud for sit nationale webcast, hvor han meddelte nedlukningen. Johnson fortalte Xi, at COVID-19-situationen i Storbritannien er "alvorlig", og at "Storbritannien har studeret og lært af Kinas nyttige erfaring og truffet videnskabelige og effektive forebyggelses- og kontrolforanstaltninger."

Faktum er, at hverken NATO eller NATO-landene har tilbudt hjælp af nogen betydning til de mange lande i verden, der lider under denne historiske pandemi. Selv om mange af de europæiske lande har henvendt sig til Kina og Rusland for at få hjælp. Kina hjælper nu mindst 82 nationer i verden med forsendelser af medicinske forsyninger og hold af læger og medicinske fagfolk. Kinesiske læger afholdt den 18. marts en videokonference med deres kolleger i 24 afrikanske nationer, og endnu en konference i dag med eksperter og embedsmænd fra Latinamerika og Caribien (lande med diplomatiske forbindelser med Kina plus Nicaragua); begge konferencer varede over tre timer. Rusland har fløjet 14 fragtfly med medicinsk udstyr og et team af læger til undsætning for de hårdt ramte italienere, mens Kina har ydet lignende støtte.

Den nederdrægtige bagvaskelse af Kina i den amerikanske presse og fra visse medlemmer af Kongressen fortsætter med uformindsket styrke, men bestræbelserne på at vende præsident Trump mod Kina er faldet til jorden. I et par dage i sidste uge udtrykte han nogle af beskyldningerne om Kinas påståede "ansvar" for den globale katastrofe, idet han brugte betegnelsen "Kina-virus", men det har han holdt op med, og han har fornyet sin ros af præsident Xi og Kina, og tilføjet at Kina lever op til deres løfte om – som en del af handelsaftalen – i meget høj grad at forøge købet af amerikanske landbrugsprodukter.

Den kendsgerning, at internationalt samarbejde er absolut nødvendigt for at besejre denne "usynlige fjende", står i

stigende grad klart for befolkningen i alle nationer. Det burde stå lige så klart, at "sanktions-vanviddet" må afsluttes af alle parter, sådan som præsident Putins talsmand, Dmitry Peskov, bemærkede i dag, alt imens FN's generalsekretær António Guterres, også i dag, opfordrede til at lette alle sanktioner, herunder dem mod Iran og Nordkorea, for at hjælpe med at bekæmpe virusset. Guterres opfordrede også til en universel våbenhvile i de forskellige krige, der stadig raser rundt om i verden, så alle mennesker kan bekæmpe den fælles fjende.

Men det underliggende spørgsmål – årsagen til, at verdens offentlige sundhedsfaciliteter ikke er forberedt på at forhindre pandemien – må drøftes samtidigt; ellers vil virusset og nye vira og andre farer, som menneskeheden står overfor, ikke blive overvundet. Da Lyndon LaRouche forudså udbruddet af nye pandemier i 1971, efter Bretton Woods-systemets sammenbrud den 15. august samme år, identificerede han årsagen tydeligt: opbrydningen af Franklin D Roosevelts kreditorienterede Bretton Woods-system ville tillade det britiske system med uhæmmet spekulation at skabe nye niveauer af fattigdom, faldende investeringer i grundlæggende infrastruktur og oppustning af spekulative værdipapirer, uden forbindelse til den reelle produktion.

Dette gjorde LaRouche til den svorne fjende af de anglo-amerikanske finans- og efterretningsapparater, hvilket førte til en politisk heksejagt og hans fængsling. Men den manglende iagttagelse af hans advarsler og gennemførelse af hans politik har ført til netop den eksistentielle krise, som menneskeheden står overfor i dag. LaRouches enke, Helga Zepp-LaRouche, har i de sidste problematiske uger insisteret på, at denne krise markerer afslutningen på en historisk epoke. Systemet, der er brudt sammen, kommer aldrig tilbage. Forvarslet om en ny mørk tidsalder, som nu konfronterer samvittigheden hos alle folk i denne verden, kan vendes, men ikke ved delvise modforholdsregler. Krisen i sig selv skaber de betingelser,

hvorunder de krævede revolutionære ændringer kan og må foretages.

Præsident Trump ved, at Glass Steagall må genindføres, og er klar over at det amerikanske system med Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt kræver en ende på "Casino Mondial" ('kasinoøkonomien'), centreret i City of London og Wall Street. Der er brug for opvakte og aktive borgere for at give præsidenten magten til at besejre de imperialistiske monetarister, for at bringe USA, Rusland, Kina, Indien – og alle nationer – sammen i den globale udvikling med 'Den nye Silkevej, et nyt Bretton Woods-finanssystem, og for at iværksætte den videnskabelige og kulturelle renæssance, der behøves for at afslutte imperiet en gang for alle gennem et nyt paradigme for menneskeheden.

Dansk afskrift: Hastetopmøde påtrængende nødvendigt for at håndtere kommende finanskrak og faren for krig Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp LaRouche d. 26. feb. 2020

Harley Schlanger: Goddag, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til webcastet i dag med vores

grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche.

Helga, i de sidste par dage har du advaret om at vi står på randen af en finanskriser, et finanskollaps, og at vi stadig som søvngængere bevæger os mod en stigende fare for krig. Du beskrev det, som »at sidde på en krudttønde«. Og du sagde, at finanskuppet ikke ville finde sted på grund af coronaviruset, selvom det måske kunne være en udløser; så hvad er årsagen til dette finanskup, som du betragter det?

Helga Zepp-LaRouche: Det er et resultat af den virkelige økonomis langvarige erosion fra det neo-liberale systems metoder. Men jeg vil gerne sige et par ting om spørgsmålet om coronavirus COVID19, fordi jeg tror at det dramatisk vil sprede sig: Vi står i en situation, hvor der nu er mange personer der snakker om, at en pandemi formentlig ikke er til at forhindre. Vi har en situation, hvor der i Italien, i Lombardiet, de facto, tages foranstaltninger som i Wuhan- eller Hubei-provinsen i Kina de sidste mange uger; med andre ord, alt er lukket ned, folk bliver bedt om at blive hjemme, særligt fordi de forventer [mange-red.] infektioner, men kun har 4000 hospitalssenge for nødstilfælde; det spreder sig nu. Lægeholdet fra Kina har også lige udgivet nye tal, som jeg synes er meget interessante: nemlig at infektionsraten af personer under 19, der inficeres med coronaviruset, praktisk talt er nul. For personer op til 50 år er infektionsraten 0,3 %; for personer der er 70 år eller ældre er det 8 %, og for personer over 80 år er det 15 %. Så, hvis man ser på det, og også det faktum at folk er blevet testet, folk har ingen symptomer, mange steder har testning ikke fundet sted. Nogle europæiske myndigheder havde en fuldstændig forsømt reaktion – dette blev nævnt i dag, sågar af eksperter på den officielle »Deutschlandfunk« radiokanal – jeg tror at udbredelsen formentlig allerede er ude af kontrol, og det vil betyde at enorme nødforanstaltninger må tages.

Dog mener jeg ikke, at det er grund til at gå i panik, da løsningen uden tvivl eksisterer, men det kræver en radikal forandring af måden hvorpå ting er blevet gjort i de sidste årtier. Jeg mener at vi har brug for en pakkedløsning: Hvad Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche har offentliggjort i lang tid, at der er absolut behov for at stoppe samfundets styring ud fra aktionærernes interesser, profitmaksimering, penge-skaber-penge, udlicitering af billig arbejdskraft, »her-

og-nu«-produktion, og en absurd globalisering i form af arbejdsdelingen af produktionen. Og jeg mener, at vi bør vende tilbage til idéen om fødevarer-sikkerhed for hvert land – dette er et krav fra landmænd overalt, fordi de ikke er blevet betalt tilnærmelsesvist det, som de har brug for til blot at få paritetsprisen for deres egen produktion. Vi har brug for paritet for landbruget. Det er nødvendigt at vi vender tilbage til suverænitet; vi har brug for fødevarer-sikkerhed, energisikkerhed, og at vende tilbage til idéen om suveræne principper for økonomien.

Og hvad der nu kommer som et chok for mange, lige pludselig siger selv sådanne personer som Bruno Le Maire, den franske finansminister, som er en ærkeliberal globalist, at dette coronavirus vil være en »game changer«. Og jeg finder det også yderst interessant, at den nuværende chef for Instituttet for Verdensøkonomien (IFW) i Kiel, Gabriel Felbermaur, ligeledes i en udtalelse i dag sagde, at dette coronavirus med al sandsynlighed vil betyde et »Lehman Brothers-øjeblik«. Husk nu på at da Lehman Brothers gik bankerot i september, 2008, var der et chok i den internationale finansverden, fordi de troede at hele systemet ville disintegre fuldstændig, og at dette var på randen til at ske. Men som vi ved, gjorde centralbankerne intet for at fjerne årsagerne til denne krise, men begyndte i stedet en fuldstændig sindssyg pengeudstedelse, kvantitative lempelser, negative renter! Og det fortsætter indtil i dag.

Se, det vil ikke fortsætte. Vi ved, at finanssystemet er på randen til at bryde sammen, selv uden coronaviruset; men hvis der nu tages skridt, der vil undergrave den internationale produktion og handelskæde, fordi man på kortere sigt måske bliver nødt til at ophæve Schengen-aftalen; muligvis må man vende tilbage til at teste ved grænserne, paskontrol, temperaturtagning, sundhedssymptomer; og det vil måske ikke være muligt at vedligeholde de nuværende former for globale handelsmekanismer. Så det er kriseøjeblik.

Og som jeg sagde, er det ikke en grund til at gå i panik, men vi bliver nødt til at have en anderledes tilgang: Allerede d. 3. januar, efter mordet på den iranske general Qasem Soleimani, opfordrede jeg til at arrangere et hastetopmøde, på det tidspunkt mellem Trump, Xi Jinping og Putin, for at forhindre en optrapning af krisen omkring Iran. I mellemtiden,

omkring ti dage senere, fremlagde præsident Vladimir Putin et lignende forslag, denne gang ikke blot en opfordring til disse tre lande, men et forslag til regeringerne der er faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, om at de bør organisere et topmøde og drøfte hvilke former for strukturer og værdier de må give sig selv, for at opretholde orden og skabe grundlaget for en fremtid.

Det er det, som bør være på dagsordenen lige nu, og den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, gentog dette, og sagde at Rusland er i fuld færd med at forberede et sådant topmøde. Schiller Instituttet mobiliserer for at definere dagsordenen for det der nu må blive den nye form for verdensorden der vil forhindre, at en situation ude af kontrol ender i kaos. [Trump-administrationen bekræftede d. 1. marts, at Præsident Trump ønsker at have et snarligt topmøde om atomar nedrustning, med regeringslederne for de fem permanente medlemmer af FNs sikkerhedsråd-red.]

Schlanger: En af de ting du siger er tilsyneladende, at selve den finansielle krise, pga. den neoliberale politik, øger muligheden for en pandemi markant. Præsident Trump, Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og andre har lovprist Kina for deres handlinger, men i går angreb udenrigsminister Pompeo endnu engang Kina. Hvad gør Kina? Og du siger, at dette vil blive Italiens politik; følger italienerne den kinesiske model?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Kina gjorde det eneste mulige man kan gøre, når man står overfor en mulig pandemi. Chefen for WHO sagde flere gange, at Kina, med dets håndtering af coronavirusset, har skabt en ny international standard for hvad der er påkrævet. Som I ved, satte man 60 millioner mennesker i Wuhan og andre store byer i Hubei-provinsen i karantæne i flere uger. Folk fik besked på at blive inden døre, at hver familie kun kan gå ud og handle ind hver anden eller tredje dag. De har bygget, tror jeg, omkring 20 nye superhospitaller på to-tre uger. De har sendt 26.000 sundhedsplejere til regionen, og de har inddæmnet virusset i Wuhan. Infektionsraten er på vej ned, antallet af folk der bliver raske stiger, sammenlignet med nye smittede; og spredningen i resten af Kina er også nedadgående.

Så, jeg tror Kina er ved at bekæmpe og overvinde dette. De har også genstartet den økonomiske aktivitet, og BNP-væksten i det

første kvartal vil sandsynligvis være nul procent, men man kan forvente at de vil genoprette og tilmed genvinde nogle af tabene. Se, Kina har gjort dette med en utrolig målrettet fremgangsmåde. Præsident Xi Jinping havde en direkte praktisk politik. Han mødtes hele tiden med absolut alle relevante ansvarlige myndigheder, og han tog personligt ansvar for dette – og det virkede.

Jeg synes hele verden skylder Kina en utrolig tak, fordi Kina har sikret resten af verden værdifuld tid til forberedelser, til at udvikle vacciner, som vi ikke har endnu, men disse ting tager tid. Så, jeg mener Kina bør lovprises for hvad de gjorde, og folk der angriber Kina er bare komplette huleboere, og de burde tie stille, lige meget hvad de forestiller sig, fordi Kina har hjulpet med at redde resten af verden og har gjort verden en utrolig tjeneste.

Nu må man se om de vestlige lande vil være i stand til at klare den på samme måde, fordi jeg kan ikke se hvordan Tyskland, eller Italien eller et ethvert lignende land vil være i stand til at bygge et hospital på en uge. Jeg mener, den kendsgerning at Tyskland i omkring ni år ikke har kunnet bygge lufthavnen i Berlin, har gjort dem til grin i hele verden. Så en masse dårlige vaner, der har udviklet sig i Tyskland og andre vestlige lande, må kasseres, og man må gå tilbage til en helt anden fremgangsmåde, ligesom et lynprogram.

Endvidere, på grund af denne liberale politik, profitorientering, har vi ikke den form for nødhospitalssenge. Jeg tror slet ikke vi er i en position til at håndtere dette, men det er en brat opvågning til, at vi virkelig må gå tilbage til den måde som plejede at være praksis, da det tyske økonomiske mirakel blev til, hvor man også vidste hvordan man byggede ting, og jeg mener, at nu er tidspunktet til at gøre netop dette, og afskaffe en masse fjollede regler og love, der forsinkede tingenes gang. Og jeg mener, at tiden nu er inde til virkelig at gå tilbage til en anden økonomisk metode, af hensyn til folkets almene vel.

Schlanger: Du nævnte Le Maire i Frankrig, der talte om, at dette er en »total vending i globalisering« [game changer in globalization]. Det kunne se ud som om dette således er det perfekte tidspunkt til at gennemføre din afdøde mands forslag om Fire-magts-aftalen, der ville pege mod et Nyt Bretton

Woods, og hans Fire Love. Er det hvad du mener burde blive drøftet på dette hastetopmøde?

Zepp-LaRouche: Ja, vi har brug for et nyt paradigme på mange niveauer: De Fire Love, som blev foreslået af min mand allerede i juni, 2014, er absolut den første forhåndsbetingelse for at opnå dette. Han har krævet en genindførelse af Glass-Steagall, adskillelsen af bankerne. Det er absolut nødvendigt for at gøre en ende på kasinoøkonomien, for at bringe erhvervsbankerne under statsbeskyttelse, så de kan begynde at tjene den reelle økonomi igen. Hvis investeringsbankerne så har røde bundlinjer, så er det bare ærgerligt. De kan ikke længere regne med skatteydernes penge, og hvis de ikke finder ud af at overleve, så burde de erklære insolvens.

Derefter er det nødvendigt at vende tilbage til et nationalt banksystem. I Tyskland have man Kreditanstalt für Wiederaufbau, kreditinstitutionen for genopbygning i efterkrigstidens periode, som var formet efter Franklin D. Roosevelts Reconstruction Finance Corporation. Dette kunne blive en model, der staks kunne blive iværksat og udvidet. Der er brug for en nationalbank i alle lande, og disse nationalbanker må så være forbundet gennem et kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, der formidler store, langfristede, lavt forrentede kreditter til produktion i internationale projekter. Hvis vi gør dette, og vi samarbejder med Den nye Silkevej om udviklingen af Afrika og udviklingen af Sydvestasien, udviklingen af Balkan-landene, og genopbygger infrastrukturen i alle de lande som er blevet forsømt, så tror jeg absolut, at vi kan forandre dette. Men det kræver en fuldstændig beslutsom indgriben, og det kan kun komme fra de førende regeringer i verden, fordi de må gennemføre dette imod bestræbelserne fra City of London og Wall Street, der vil være fast besluttet på at forhindre at det sker.

Schlanger: Jeg formoder, at for at tage sig af græshoppekrisen, der også spreder sig, ville man behøve den samme form for samarbejde.

Zepp-LaRouche: Ja, jeg vil gerne sige nogle ord om dette, fordi jeg mener, at hvis vi ikke kan hjælpe Afrika med at håndtere denne græshoppeplage har vi mistet den moralske egnethed til at overleve. Se, jeg synes, at dette spørgsmål om græshopper er meget sigende: Fordi FAO holdt allerede

pressekonferencer sidste år med advarsler om, at disse græshopper spredte sig, men der var absolut ingen opmærksomhed fra de internationale medier, så disse græshoppesværme voksede, og nu er de i Etiopien, Eritrea, Kenya og spreder sig til Sudan; de fortærer hver dag lige så meget som 35.000 menneskers daglige forbrug! De spreder sig 150 km per dag, og det anslås, at hvis de ikke stoppes nu ved hjælp af sprøjtning og passende foranstaltninger, vil de mangedobles 500 gange inden juni, og de vil blive en fuldstændig plage, som truer millioner af menneskers liv.

Allerede i dag lever 30 millioner mennesker i fødevarerussikkerhed, hvilket betyder at de sulter, og den kendsgerning at intet er blevet gjort, viser at der stadig er dette absolut racistiske, koloniale tankesæt blandt europæerne og generelt i Vesten. Fordi FAO sagde jo i sidste uge, at de blot havde brug for 76 millioner dollars, hvilket er pebernødder! EU donerede 1 million dollars. Da Pompeo var i Etiopien lovede han 8 millioner dollars – Det er jo latterligt! Michael Bloomberg spenderer skam 400 millioner dollars på en måned på sin dumme reklamekampagne for at købe Det hvide Hus, og man kan ikke skaffe 76 millioner dollars til at redde liv?

Dette er den absolutte påvisning af, at Vesten stadig styres af det racistiske, koloniale tankesæt, og de er revnende ligeglade med om Afrika dør. Vi bliver nødt til at ændre dette, fordi jeg i mange år har sagt, at Vestens holdning til Afrika er et spejl af vores egen moralske habitus, og en test af vor egen overlevelsessevne. Hvis vi ikke kan klare dette, vil vi ikke overleve. Så jeg appellerer til jer om at hjælpe os med denne mobilisering, ikke kun omkring græshopperne, der kunne klares relativt nemt; man skal bare, sammen med de afrikanske regeringer, organisere nogle ingeniørtropper fra det tyske forsvar, Bundeswehr, eller De blå Hjelme og forskellige organisationer, og så sprøjter man bare disse græshopper, og det kunne klare det. Men det kræver en holdningsændring, og det kan kun komme fra den større løsning, som jeg netop nævnte, hvilket er topmødet på højeste niveau med Rusland, Kina, Indien og USA, og derefter kan andre lande tilslutte sig, og der må være en række konferencer, som drøfter disse spørgsmål meget hurtigt. Vi har imidlertid nået et punkt, hvor vi drastisk må ændre kurs, ellers vil vi ikke

klare den som civilisation...

Se resten af Helgas webcast på videoen ovenover.

Usikkerhed under sikkerhedskonferencen

Den 20. februar 2020, Neue Solidarität

Af Alexander Hartmann

Medens disse linjer skrives, samles deltagerne i den 56. sikkerhedskonference i München (MSC). Over 500 højtplacerede internationale beslutningstagere ventes at deltage i konferencen, der finder sted mellem den 14. og 16. februar, deriblandt over 35 stats- og regeringschefer såvel som omkring 100 udenrigs- og forsvarsministre. De Forenede Stater repræsenteres af deres nykonservative udenrigsminister Mike Pompeo.

Ikke for første gang vil diskussionen blive præget af en voksende følelse af fortvivlelse hos de vestlige eliter over deres tiltagende uformåenhed til at påtvinge resten af verden deres vilje. Wolfgang Ishinger, der har ledet møderne siden 2008, offentliggjorde den 10. februar i Berlin Münchenmødets sikkerhedsberetning og kundgjorde, at dette års mødetema ville hedde "Westlessness" ("Vestløshed"). Hvad han mener med det, beskriver han således: "Der optræder for tiden et dobbelt fænomen, nemlig for det første, at Vesten er mindre vestligt, og for det andet, at verden som helhed er mindre vestlig. Hvad betyder det for de tyske, europæiske og globale forhold, især for vor sikkerhedspolitik?" Ischinger sagde, at der eksisterer "en vidt udbredt følelse af ubehag og uro over den tiltagende usikkerhed angående Vestens grundlæggende betydning. Mange sikkerhedspolitiske udfordringer synes at forekomme

uadskilleligt forbundne med det, som nogle betegner som det vestlige projekts nedgang.”

Desuden, fortsatte han, “synes vi at have mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten. Selvom dette måske er den vigtigste strategiske udfordring for de transatlantiske partnere, virker det usikkert, om Vesten kan udvikle en fælles strategi for en ny æras stormagtskonflikter.”

Når Ischinger klager over, at vi “har mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten”, så tænker han øjensynligt først og fremmest på holdningen hos den amerikanske præsident Donald Trump. Trump vandt præsidentvalget i 2016 med et løfte om at bryde med doktrinen om de evige krige og at oprette gode forbindelser til Rusland og Kina. Siden da har de vestlige eliter forsøgt alt for at forhindre ham i at holde dette løfte og få ham afsat fra embedet; men med det mislykkede forsøg på at få ham afsat, har Trumps chancer for at beholde embedet også efter det næste præsidentvalg, tiltaget betydeligt.

Det er fra de vestlige elitors synspunkt næsten den “størst tænkelige ulykke”: Hvis USA forlader sin afvisende holdning over for Rusland og Kina, så mangler de vestlige eliter den politibetjent, der skal gennemtvinge deres krav over for de genstridige nationer. Det britiske overhus offentliggjorde for godt et år siden en rapport, i følge hvilken den britiske politiks vigtigste prioritet måtte være at forhindre en ny præsidentperiode for Trump, fordi skaderne for det britisk-amerikanske “særlige forhold” ellers ville blive uoprettelige. Og en del af strategien for at forhindre et genvalg af Trump er at ophede krisecentre som Irak og Syrien i et forsøg på at få draget Trump ind i en krig og derved foranledige ham til at bryde sine valgløfter.

Tidligere udenrigsministre advarer om fare for atomkrig

Rent faktisk er det netop den geopolitiske holdning, hvormed

de i München forsamlede repræsentanter for de "vestlige" eliter prøver at påtvinge resten af verden deres "liberale internationale orden", selv den største trussel mod den globale sikkerhed. Den 10. februar udsendte "Aspen Ministers Forum", en forening af tidligere udenrigsministre fra hele verden, en erklæring, hvor de forlangte en forlængelse på 5 år af den nye START-nedrustningsaftale og advarede om, at faren for en atomkrig er stor, hvis denne og tilsvarende forholdsregler ikke gennemføres.

"I dag befinder verden sig i tilbagegang", står der i erklæringen. "De geopolitiske spændinger tiltager, og mange stormagter fremhæver atter atomvåbnenes betydning i deres militærstrategier." De tidligere udenrigsministre konstaterer "en øget oprustningskæmpe mellem De forenede Stater og Rusland, en øget risiko for militære uheld og en forringelse af de forhandlede aftaler om reducere af våbnene og ikke-spredning af atomvåben. Alle disse ting bidrager til en hurtigt aftagende kernevåbensikkerhed og en øget mulighed for anvendelse af atomvåben, enten bevidst eller som følge af en utilsigtet eskalation."

De henviser til den nyeste skarpe konfrontation mellem USA og Iran, der har vist, "hvor hurtigt manglen på retningslinjer kan bringe os til kanten af en krig. Som følge af en udhuling af de internationale aftaler og de diplomatiske kanaler, nærmede vi os muligheden for en ulykke... Farerne for en fejlregning er for store til, at statslederne kunne gribe til tvetydig kommunikation, trusler og militære aktioner." De kræver derfor "et genoplivet internationalt samarbejde, der hviler på den offentlige forståelse af farerne og mulighederne for risikonedsettelse."

Hovedophavsmændene til erklæringen er den tidligere amerikanske udenrigsminister Madeleine K. Albright og den russiske udenrigsminister Igor Ivanov. Blandt de 23 øvrige underskrivere er Alexander Downer, Anne Moussa, Joschka Fischer, Malcolm Rifkind og Javier Solana.

Rusland agiterer for et topmøde mellem de fem stormagter

Netop af samme grund har grundlæggeren og forkvinden for Schiller Instituttet længe anbefalet et nyt paradigme for internationale relationer, der ikke længere grunder sig på konkurrencetænkning mellem stormagterne, men på et samarbejde i menneskehedens fælles interesse. Efter mordet på den iranske general Soleimani den 3. januar opfordrede hun til en hastekonference mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi for at arbejde for en bilæggelse af konflikterne. Helt tilsvarende har Ruslands præsident Putin den 15. januar foreslået et topmøde mellem stats- og regeringscheferne for de 5 faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd, og ud fra højtstående russiske diplomaters udtalelser fremgår det, at Rusland tager dette forslag meget alvorligt.

Således har udenrigsminister Lavrov den 7. februar i en tale i anledning af et særfrimærke til minde om 75-årsdagen for Jaltakonferencen mellem USA, Sovjetunionen og Storbritannien hentydet til Putins forslag. Angående betydningen af Jaltakonferencen bemærkede Lavrov: "Konferencen, som bragte førerne af koalitionen mod Hitler sammen, fandt sted i en atmosfære af gensidig forståelse og samarbejde. Førerne af de tre stormagter havde vilje nok til at vokse ud over deres egne ambitioner og stridigheder og udarbejde konstruktive forslag med henblik på en snarlig afslutning af krigen og opbygningen af en efterfølgende international sikkerhedsarkitektur. Jeg føler mig overbevist om, at det er rigtigt at kaste et blik tilbage på de fælles interesser i historien, når verden i dag står over for talrige udfordringer og trusler", understregede Lavrov.

Under en audiens i anledning af det russiske diplomatis dag den 10. februar talte Ruslands ambassadør i De forenede Stater, Anatolij Antonov, om styrkelsen af forholdet til USA. Han understregede: "Vort land har aldrig unddraget sig ansvaret for sikring af fred og stabilitet... Vi værner om principperne for ikke-indblanding i indre anliggender." Og han

erklærede også: "Vi vil gå vort stykke af vejen til enhver stat, der forsøger at opbygge et forhold til Rusland på grundlag af gensidig respekt og interesseudligning. Vi er overbeviste om, at forbedringen af det russisk-amerikanske samarbejde ikke blot svarer til begge landes interesser, men også vil få en produktiv indvirkning på verdens gang som helhed."

Angående præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd sagde Antonov: "Hvad det angår regner vi med hjælp fra vore partnere til at virkeliggøre initiativerne... Kina og Frankrig har reageret positivt på indbydelsen, men Rusland har endnu ikke modtaget noget svar fra De forenede Stater og Storbritannien."

Også FN-sekretariatet anser sådant et topmøde for en god ide. "Vi vil hilse ethvert møde mellem sikkerhedsrådets faste medlemmer velkommen, da det forhåbentligt vil kunne føre til et øget samarbejde mellem disse fem lande i sikkerhedsrådet", udtalte FN's generalsekretær Stéphane Dujarric den 13. februar. Spørgsmålet om, hvorvidt den russiske side havde anmodet FN's generalsekretær om at arrangere et sådant møde under FN's generalforsamling i september, besvarede Dujarric ikke.

Da den russiske præsident Vladimir Putin allerede har tilkendegivet, at han vil tale på generalforsamlingen i september, og da Kina og Frankrig har tilkendegivet deres understøttelse af initiativet, behøver præsident Trump blot at tage flyveren til New York. Og hvis det er sandsynligt, at et møde finder sted mellem disse fire præsidenter, vil Boris Johnson formodentligt heller ikke blive væk.

Der eksisterer altså en reel mulighed for, at "Vestens" geopolitiske konfrontationsholdning kan afløses af et nyt mønster for globalt samarbejde. Disse udsigter kan ligge til grund for Ischingers pessimistiske ytringer. Rent faktisk bør de dog give anledning til optimisme, da det er en langt større

trussel mod sikkerheden i verden, hvis tilhængerne af den gamle orden gennemfører deres hensigter.

Den, guderne vil tilintetgøre...

17. februar (EIRNS) – Fokuser ikke på et enkelt aspekt af de forskellige kriser, som menneskeheden står overfor, advarede Helga Zepp-LaRouche i går. Denne fremgangsmåde vil føre til en fejlagtig fortolkning af, hvad der foregår i verden, og hvad der skal gøres ved det. Spørgsmålet er: Hvorfor truer COVID-19-virusepidemien med at blive til en global pandemi, hvis den ikke begrænses? Hvorfor kan det forpurrede forsøg på rigsretssag mod præsident Donald Trump blive et endnu mere ubehageligt åbenlyst statskup? Hvorfor kan angrebet af græshoppesværme, der fejer over Afrikas Horn, blive til en fuldstændig græshoppeplage, der ødelægger fødevareforsyningen for nationer, der tegner sig for næsten 2 milliarder af klodens 7,6 milliarder mennesker? Hvorfor er den aktuelle dekonstruktion af musik og kunst på vej til at omdanne menneskeheden til en satanisk sekt? Og hvorfor sker alt dette på samme tid?

Svaret er, fortsatte Zepp-LaRouche, at “vi befinder os i en ekstraordinær tumultarisk forandring af en historisk periode, hvor de fleste mennesker absolut ikke er klar over, hvor gigantisk den transformation og det sammenbrud der foregår faktisk er”. Det såkaldte ‘Vesten’ er i opløsning, det transatlantiske finanssystem befinder sig i en sammenbrudskrise, og dets regerende etablissement, centreret i City of London, er parat til at påtvinge diktatur og fascistisk nedskæringspolitik for at forsøge at holde sig oven

vande. De har vist deres fuldstændige manglende evne til så meget som at overveje, hvorfor deres liberale imperialistiske system kollapser, eller se på muligheden for at det er deres egen politik, der har ført til den nuværende katastrofe.

Denne inkompetence blev udstillet til fulde på den netop afsluttede sikkerhedskonference i München, hvor talsmænd for det gamle regime, såsom den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeo og formand for Kongressen, Nancy Pelosi, forsøgte at forvandle det til et skydetelt imod Kina, netop på et tidspunkt, hvor dette land gør sit yderste for at begrænse COVID-19-virussen til fordel for hele verden.

USA og Europa skulle samarbejde med Kina og Rusland, ikke true og angribe dem, insisterede Zepp-LaRouche. Et topmøde med de fire magter, der er specificeret af Lyndon LaRouche – USA, Kina, Rusland og Indien – må arrangeres i de kommende uger for at håndtere den voksende kaskade af eksistentielle kriser, som planeten står overfor, og løse dem ved at sætte det døende Britiske Imperium ud af spillet og organisere et nyt paradigme til erstatning herfor. Det er en mission, der kun kan opnås ved at tage fat på Lyndon LaRouches politik og metode; LaRouche, hvis levende eftermæle af den grund må renses og mobiliseres.

Et topmøde mellem stormagterne i 2020 giver muligheden for

at sætte dagsordenen for et nyt paradigme

Den 25. januar (EIRNS) – Forslaget den 15. januar fra den russiske præsident Vladimir Putin om et topmøde i 2020 mellem stats- og regeringscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Rusland, Kina, Frankrig, Storbritannien) – for at konferere om at sikre global fred, afspejler forslaget fra Helga Zepp-LaRouche den 3. januar, der nu cirkulerer internationalt gennem Schiller Instituttet og andre netværk. Hun opfordrer til et hastemøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin på grund af den øjeblikkelige fare for konfrontation mellem Iran og USA, og desuden for "at etablere samarbejde på et højere niveau" for at kunne håndtere alle kriser ordentligt.

Selvom de to forslag er forskellige hvad deltagende nationer angår, er konceptet om et topmøde det samme, og en sådan aktion er afgørende på dette tidspunkt i historien. Nu er tiden inde til at alle nationer og borgere organiserer for, hvad der skal være indholdet på et sådant topmøde. Hvad skal der være på dagsordenen? Dette er stedet og tiden for LaRouches politik og principper i forbindelse med hans syn på, at "udvikling er forudsætningen for fred": Et nyt Bretton Woods-system, der gennemfører hans "Fire love" fra 2014 gennem så konkrete tiltag som samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet.

Efter alt at dømme er Putin gået ud over propagandafasen med blot forslag om et topmøde, og ind i den aktive organiseringsfase. Potentielle tidspunkter for et sådant topmøde blev påpeget den 24. januar af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov. TASS rapporterer i dag, at Antonov sagde, "et sådant møde kunne arrangeres, enten før genforhandlingen af NPT-konventionen (atomar ikke-spredningstraktat) i maj måned, eller før eller under

fejringen af FN's 75-års jubilæum (i september under FN's generalforsamling). "Jeg tror, at gennemførelsen af dette initiativ ville være meget nyttigt for international fred og sikkerhed." Da Putin gentog sit forslag den 23. januar i Israel, sagde han, at Rusland vil sende meddelelser til lederne uden forsinkelse.

Helga Zepp-LaRouche understregede under drøftelsen af situationen i dag, at et sådant topmøde er presserende, og at selv om folk kan have kritik mod den ene eller anden af de "Fem" [faste medlemmer af] FN's Sikkerhedsråd, er det dynamikken der tæller. For eksempel har den franske præsident Emmanuel Macron gentagne gange understreget, at det er vigtigt at involvere Rusland i overvejelserne for at løse store kriser. Kansler Angela Merkel tog for nylig initiativ til samarbejde med Rusland og andre magter ved at afholde Berlin-konferencen den 19. januar samt andre foranstaltninger for at søge løsninger på Libyen-krisen.

Vores opgave er at ophøje folk til at forstå, at vi kun gennem internationalt samarbejde kan løse de problemer, vi nu står overfor, og at det må ske med udgangspunkt i den politik, der på enestående vis er foreslået af Lyndon LaRouche. Mange mennesker holder sig tilbage, fordi de bogstaveligt talt "ikke ved hverken ud eller ind", eller fordi de har opgivet at forandre verden. Men nu er øjeblikket inde til at tage fat på alle relevante "spørgsmål", i bredeste forstand, som mennesker måtte have, og indgyde optimisme. Præsident Trumps tale i Davos den 21. januar hjælper med til at åbne døren for netop en sådan tilgang.

Frankrig og Kina bakker op om Putins opfordring til topmøde mellem 5 stormagter

Amerikansk præsidentkandidat opfordrer til 3-parts topmøde

Den 24. januar (EIRNS) – Kina og Frankrig hilser præsident Vladimir Putins forslag om et topmøde med stats- og regeringscheferne i Rusland, Kina, USA, Frankrig og Storbritannien velkommen – de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – med henblik på at diskutere, hvordan man sikrer global fred.

Præsident Emmanuel Macron sagde i går på 'World Holocaust Forum' i Jerusalem: "De fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd bærer i dag et historisk ansvar. Kære Vladimir, jeg støtter dit forslag om at samle os alle sammen. Jeg vil gerne have, at vi når dertil, da det er os, der er garanterne for verdensfreden."

Talsmand for det kinesiske udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde ligeledes i dag, at "global ustabilitet og usikkerhed øges, mens multilateralisme og FN's rolle står over for klare udfordringer. Kina støtter Ruslands initiativ til at afholde et topmøde med FN's Sikkerhedsråds faste medlemmer", og tilbyder at koordinere aktiviteterne i forbindelse dermed.

Og i USA tweetede den demokratiske præsidentkandidat Tulsi Gabbard den 23. januar: "Min personlige forpligtelse over for jer er, at jeg på den første dag af mit præsidentskab vil kontakte lederne af Kina og Rusland for at sætte et topmøde op med henblik på at afslutte den nye kolde krig og atomvåbenkapløb, som uundgåeligt vil resultere i et atomart

holocaust". Dette er et ekko af Helga Zepp-LaRouches opfordring den 3. januar til et sådant trepartsmøde for at undgå krig og iværksætte massiv økonomisk udvikling.

Britiske paralleller til det amerikanske oprør

Den 19. december (EIRNS) – Vanviddet fortsætter i den amerikanske rigsretsproces og demonstrerer endnu en gang, at det ikke er andet end et orkestreret kupforsøg af ophavsmændene til "Russiagate" i de britiske efterretningscirkler og deres aktiver i det Demokratiske Parti. Nancy Pelosi, der selvfølgelig er klar over, at de latterlige rigsretssagspunkter er usande, og ikke engang ville være forbrydelser selv om de var sande, venter nu med at overføre sagen til retsbehandling i Senatet indtil det nye år, i håb om at der skal opstå et mirakel, der kan retfærdiggøre deres faktiske kriminelle hensigt. Justitsminister William Barr gjorde det her til aften klart på Fox News, at der er begået alvorlige kriminelle handlinger af kupmagerne, og at den særlige anklager John Durhams efterforskning agter at gribe fat om nældens rod, ikke kun i FBI og justitsministeriet, men også i CIA og andre agenturer. Durham har nu udbedt sig mange af de relevante dokumenter vedrørende tidligere CIA-direktør John Brennan, der kørte en stor del af Russiagate-svindlen.

Hensigten – at forhindre Trumps bestræbelser på at etablere venskabelige forbindelser mellem USA og Rusland og Kina og således opbryde den britiske imperialistiske opdeling af

verden i uforsonlige blokke – er den samme som i "Ukraine", udvidelsen af kuppet, eftersom de britiske samt Obamas efterretningsfolk er hektiske for at dække over deres direkte rolle i det kriminelle kup mod den valgte Ukrainske regering i forbund med åbenlyse nazi-bander, med det formål at starte en krig med Rusland. Da det ukrainske folk overvældende stemte imod det nynazistiske regime til fordel for præsident Volodymyr Zelenskys intention om at genoprette forbindelserne med Rusland, arbejder Trump nu sammen med Zelensky i dette øjemed. Den falske rigsretsanklage om "magtmisbrug" for Trumps bestræbelser på at afsløre denne massive forbrydelse er latterlig, men alligevel ekstremt farlig.

Situationen i Storbritannien har mange ligheder – selvom man skal være varsom her, da det er det britiske imperium, der står på spil. Boris Johnson og hans toprådgiver, Dominic Cummings, har appelleret til arbejderklassen i Storbritannien, der traditionelt er på linje med Labour-partiet, for at genoprette Storbritanniens historiske industrielle kapacitet og dens styrke inden for videnskabelig forskning og infrastruktur, med et resultat svarende til Trumps 'jordskredssejr' i traditionelle 'Demokratiske' stater ved valget i 2016. De lag indenfor både arbejderpartiet og det konservative parti, der kæmpede imod Brexit-afstemningen i 2016, som var stærkt støttet af Johnson, blev stort set fejet ud af embederne ved det nationale valg, som gav Johnson hans historiske flertal.

I både Storbritannien og USA ignoreres det hastigt fremstormende økonomiske sammenbrud. Det er aldeles muligt, at præsident Trump, når boblen brister, vil ty til LaRouche-løsningen, det amerikanske systems politik efter Alexander Hamiltons principper, snarere end til Wall Street-slanget omkring ham. Det er mindre sandsynligt, at Johnson vil gøre det samme, men hvis USA går sammen med Rusland og Kina, hvilket Trump forsøger at gøre, kan denne kombination, med Indien og andre der måtte tilslutte sig, indføre et nyt

paradigme for verden, og trække selv briterne med. Dette har været LaRouche-bevægelsens hensigt igennem adskillige årtier – det ligger nu direkte på bordet, hvilket kræver fuld mobilisering af denne nations patrioter og verdens borgere.

**POLITISK ORIENTERING den 19.
december 2019:**

**Rigsretssag imod Trump kan
ikke få det gamle paradigme
tilbage i kontrol//**

**Brexit + COP25-fiasko. Se
også 2. og 3. del.**

Med formand Tom Gillesberg.

Video:

2. del:

3. del:

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 21.
november 2019:**

**Regimeskifte og modkup verden
rundt.**

**Schiller Instituttets
konference sætter LaRouche på
dagsordenen.**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 31.
oktober 2019:**

**Massestrejke i gang: Chile,
Libanon, Tyskland, Argentina**

og Storbritannien. Og USA?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 26. september 2019: Federal Reserve måtte intervenere for at forhindre sammenbrud – 2008 på steroider på vej

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Baggrund:

På engelsk: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Schiller Instituttets internationale formand Helga Zepp-LaRouche den 25. september

This is an unbelievable historic moment. We must change the agenda completely

Selv "Green Finance" kan ikke længere redde finansmarkederne

Af Alexander Hartmann i Neue Solidarität, Nr. 39, 26. september 2019

Likviditetsflaskehalsene på interbankmarkederne tyder på, at et finanskarak er nært forestående.

Medens den vestlige verdens reelle økonomi går mere og mere i stå, opfører massemedierne og de europæiske regeringer sig, som om der kun er et enkelt problem, som vi alle bør rette opmærksomheden imod, og som vi bør ofre alle andre interesser og opgaver for, nemlig de angiveligt katastrofale, menneskeskabte klimaforandringer. Disse medier og regeringer ophidser børn og unge mennesker til i stort tal at protestere mod de selvsamme regeringers "uvirksomhed" over for klimaforandringerne, for at få dem til at gennemføre drastiske forholdsregler for at beskytte klimaet, forholdsregler, der dog blot vil øge industriens krise og den verdensomspændende nød yderligere, uden at det fremgår, hvordan disse tiltag skal kunne "redde" klimaet.

Den store ophidselse er helt absurd, og man kan roligt gå ud fra, at alle den vestlige verdens regeringer er fuldt klare over det. Den globale kampagne for overgangen til en "Klimaneutral økonomi" kan kun forstås, hvis den ses i sammenhæng med det bankerotte globale finanssystem: Det, der udløser hele hysteriet, er ikke angsten for nogen klimakatastrofe, men angsten for de finansielle korthuses sammenbrud. "Økologiseringen af samfundet" er ikke andet end det sidste forsøg på at redde systemet med en ny gigantisk finansboble. Ikke uden grund har Institute of International Finance, finansindustriens kartel, betegnet "den grønne

økonomi" som "det nye guld".

Men medens klimaaktivister i hele verden demonstrerer med ordene "Vi har kun 18 måneder igen!", tyder interbankmarkedets likviditetskrise på, at disse bestræbelser formodentligt kommer alt for sent til at forhindre et endnu mere dramatisk "klimaskift", nemlig finansmarkedernes klimaskift, der vil få alle de verdensomspændende finansspekulationers korthus – der i mellemtiden er blevet dobbelt så højt som før den sidste krise i 2007-2008 – til at styrte sammen i en sandsynligvis meget nær fremtid.

Rent faktisk, så nærmer centralbankernes og regeringernes bestræbelser på at holde det globale finanssystem kunstigt i live efter finanskrisen i 2008 sig det umulige. Den store redningsplan fra 2008 oppustede centralbankernes regnskaber og drev statsbudgetterne mod grænsen for overbelåning, idet den flyttede rundt på den globale gældsboble og tilmed forstørrede den. I mellemtiden er den globale gæld vokset til 244 billioner US-dollars i tredje kvartal i 2018, hvilket udgør en stigning på 100 % i forhold til det foregående år. Og samtidigt har regeringernes spareforanstaltninger for at gøre redningsaktionerne "skatteteknisk holdbare" drevet erhvervslivet i sæk. Et årti med redningspakker fra centralbankerne med nul procents og nu negative rentesatser ("quantitative easing", QE) har forstørret boblen endnu mere, medens det påståede mål, at redde økonomien, mislykkedes. Og derfor står systemet nu inden længe over for en likviditetskrise, der vil kræve en endnu større redningsaktion end i 2008, hvor den amerikanske centralbank fra den ene dag til den anden udskrev op mod 16,8 billioner dollars for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud.

Genoptagning af pengetrykning

Chefen for Den europæiske Centralbank (ECB), Mario Draghi, annoncerede derfor den 12. september et nyt program for "quantitative easing" (pengetrykning), for at "stimulere

væksten i eurozonen". Lederne af ECB var spaltede i det spørgsmål; der var stor modstand fra Frankrig, Tyskland og Holland – deres tre ledere repræsenterer omtrent halvdelen af eurozonen, hvad økonomi og befolkning angår, Alligevel erklærede Draghi i een af sine sidste vigtige afgørelser som chef for Den europæiske Centralbank, før Christine Lagardes tiltrædelse den 1. november, at en afstemning ikke var nødvendig, da "flertallet" var for.

Efter den nye plan sænker ECB ikke blot interbankkreditrenten til -0,5 %, men køber desuden "på ubestemt tid" også finanspapirer fra kommercielle banker for 20 milliarder euro om måneden. Hver måned skal der opkøbes for 5 milliarder euro virksomhedspapirer og for 15 milliarder euro statspapirer. Der kommer også en ny runde af ECB-likviditetskreditter til de store banker. Disse kreditter er i "to trin" for at motivere bankerne til at udstede flere kreditter. – Men når alle indtægter ligger under nul, kommer dette næppe til at fungere.

I følge gældende regler må ECB ikke besidde mere end en tredjedel af et lands statsgæld, og derfor er det venteligt, at det "ubegrænsede" opkøb af værdipapirer kan blive væltet over på de større økonomier såsom Tyskland, Frankrig og Italien. I løbet af næste år kommer denne tredjedel muligvis til at forhøjes til halvdelen, og lande som Tyskland vil blive sat under pres for at optage endnu mere gæld – for at ECB kan fortsætte med købe ind hos de kommercielle banker og derved understøtte reserverne hos usikre kæmpebanker såsom for eksempel Deutsche Bank.

Derfor var det ikke mærkeligt, at Draghis skriftlige erklæring var fuld af formaninger til "regeringerne med budgetoverskud" (idet de restriktive Maastricht-regler tillader højere gæld for visse lande) om at udnytte dette overskud. Eller med andre ord: de opfordres til i "inflationens" navn at give flere penge ud og optage flere kreditter. Landene uden dette råderum, som Italien, tilskyndes i stedet for til "reformer".

Rent faktisk er der ingen reel chance for, at dette program stopper den økonomiske nedtur i Europa; det vil blot øge storbankernes spekulation, i stedet for, som påstået, at få dem til at yde kreditter til produktive formål.

FED griber ind med 203 milliarder dollars.

Ingen har den krystalkugle, der præcist kan sige, hvornår korthuset falder sammen, men begivenheder som den 17. september, hvor en likviditetskrise drev interbankrenten op til 10 % og tvang Den amerikanske Forbundsbank til for første gang i ti år til at gribe ind på døgnet med en tredobbelt udstedelse af 53 og af to gange 75 milliarder dollars – 203 milliarder dollars inden for 72 timer – er tydelige advarsler, der bør tages alvorligt.

FED forkyndte som ventet den 18. september en sænkning af den ledende rente med en kvart procent på 1,75-2,0 %. Men bankens vicechef Jerome Powell sagde på samme tidspunkt intet om en fortsættelse af repo-markedindgrebet (kaldet "QE light") eller om nogen nyudstedelse af QE, hvilket betyder, at panikken muligvis ikke lader sig forhindre. Men Powell lod det alligevel skinne igennem, at der snart ville komme en QE: "Det er meget muligt, at vi må genoptage den organiske vækst af økonomien" – altså pumpe likviditet ind i banksystemet, ved at FED opkøber statsgæld og derivater fra bankerne.

FED gjorde et sammenfald af efterspørgsel fra forskellig side ansvarlig for likviditetskrisen, men det er først og fremmest de ekstremt lave rentesatser, der får "investorerne" (læs: spekulanterne) til at holde sig fra gældsbeviserne. I stedet satser de på derivater, der giver højere afkast. Og derfor står det klart, at heller ikke en yderligere sænkning af renterne – hvilket formindsker afkastet endnu mere – vil kunne løse problemet.

Derfor taler man i mellemtiden helt åbenlyst om "helikopterpenge", altså at oversvømme hele finanssystemet med

så at sige ubegrænsede pengemængder. Dette var et af hovedemnerne på centralbankernes møde i Jackson Hole i Wyoming i september (se Neue Solidarität 36/2019), især fremført af Wall Street-kæmpen BlackRock som en opskrift for en "finansiel nødsituation": Centralbankerne skal trykke penge og give dem direkte til regeringerne og myndighederne (i stedet for over omvejen gennem bankerne). Og det vil i praksis sige, at centralbankerne overtager kontrollen med den statslige økonomiske politik.

Centralbankernes "kriseløsningsoperationer" kan lægge slør over krisen i endnu en uges tid, men endnu flere penge på papiret forværrer blot problemet. Som Lyndon LaRouche har advaret om i årevis, så kan systemet ikke "repaprereres" – det må erstattes af et nyt system, der bygger på tekniske fremskridt og retter sig mod den reelle økonomi, hvilende på LaRouches "fire love", begyndende med en genindførelse af Glass-Steagalls bankopdelingsystem for at rydde bjerget af ubetalelige gældsmængder ud af verden.

Samtidigt hermed skal de nuværende centralbanker erstattes af nationalbanker med First Bank of the United States som forbillede, den bank, der grundlagdes af den første finansminister for De forenede Stater, Alexander Hamilton, for at finansiere projekter til opbygning af den unge nation.

Disse nationalbankers kreditter bør udelukkende udstedes til formål, der kan øge landets produktivitet, som for eksempel skabelsen af en moderne, højeffektiv infrastruktur.

Men først og fremmest må der gennem stort anlagte forskningsprogrammer, som for eksempel den praktiske anvendelse af fusion og åbningen og den økonomiske udvikling af verdensrummet, sørges for, at tempoet for de teknologiske fremskridt øges betragteligt.

Kun på den måde kan man sikre sig, at de på denne måde ydede kreditter også kan betales tilbage. Projekter som de, der

fremføres under rubrikken en grøn "New Deal", vil derimod sænke produktiviteten dramatisk og blot medføre, at det allerede ubetalelige gældsberg blot forøges yderligere.

POLITISK ORIENTERING den 10. september 2019:

Trump fyrer Bolton. Åbner det det op for ny amerikansk politik?

Verden behøver udvikling ikke økofascisme. Se også 2. del (7. min.)

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Her er vores aktionsuge flyveblad. Del det gerne ud på tryk eller elektronisk.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**POLITISK ORIENTERING den 29.
august 2019:
8 uger til Brexit –
Finansverden ønsker digitale
penge og økofascisme
for at udskyde krak –
Grønland: Geopolitisk
kamplads eller
omdrejningspunkt for
økonomisk og videnskabeligt
samarbejde?**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Indhold:

4 uger til hard Brexit

Grøn fascisme

G7 i Frankrig: Ingen løsning på finanskrisen

Iran: muligt gennembrud?

Italien: Von der Leyens kup

Hong Kong: destabilisering af Kina

Grønland: militarisering af arktis, eller samarbejde om økonomi og forskning?

Jackson Hole centralbanker møde: Elektronisk valuta i stedet for dollar? Paradigmeskifte, hvor centralbankerne trykker de penge markedet behøver?

Klimahysteri: "hockey stick"-model ophavsmanden tabte en retsag

Rumkapløb igang

**POLITISK ORIENTERING den 20.
juni 2019:**

**Vil Trump samarbejde med Kina
og Rusland ved G20
eller blive manipuleret ind i
krig med Iran?**

**Se også 2. del inkl.
diskussionen**

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I middertid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Instituttet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

Efter folketingsvalget: Tak for jeres stemmer og hvor går vi videre fra her. Se også diskussionen. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Diskussion:

Lyd:

Mens statsanklagere retter

blikket mod briternes og Obamas gerningsmænd bag Russiagate, går krigspartiet grassat. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 9. maj 2019

Den seneste afsløring fra en aktindsigt (FOIA – Freedom Of Information Act) om Christopher Steeles beskidte handlinger er endnu en 'bombe' der viser, at man skal holde briterne ansvarlige for det farlige kupforsøg mod præsident Trump. Og i takt med at der dagligt dukker flere beviser op på den britiske rolle, i direkte koordinering med Obamas efterretningsteam, hvor skal USA's udenrigsminister Pompeo gå hen for at piske en anti-russisk, anti-kinesisk stemning op? Til London, selvfølgelig, hvor han proklamerede, at 'det særlige forhold' (Special Relationship) mellem USA og U.K. blomstrede!

I denne uges webcast gennemgår Helga Zepp LaRouche optrapningen af 'brændpunkterne', af især Pompeo og Bolton, der agerer i modstrid med præsident Trumps ofte gentagne ønske om at have gode samarbejdsrelationer med de to nationer. Idet hun betegner de rablende anti-kinesiske beskyldninger fra efterretningsfolk, kongresmedlemmer og medier som et 'raserianfald mod den gule fare', understreger hun betydningen af at få handelsforhandlingerne mellem USA og Kina tilbage på

sporet, som et skridt i retning af USA's deltagelse i Bælte- og Vejinitiativet.

POLITISK ORIENTERING og Schiller Instituttets Venners VALGMØDE med Tom Gillesberg (København) og Hans Frederik Brobjerg (Nordsjælland) den 9. maj 2019

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg, og Schiller Instituttets Venners kandidater uden for partierne Tom Gillesberg i Københavns storkreds og Hans Frederik Brobjerg i Nordsjællands storkreds.

Lyd:

Pompeo og Bolton drager verden mod krig mens Trump

bevæges mod samarbejde

Den 8. maj (EIRNS) – Intensiteten af de voldelige erklæringer mod både Rusland og Kina, der kommer fra USA's udenrigsminister og den nationale sikkerhedsrådgiver, Pompeo og Bolton, står i skarp kontrast til præsident Donald Trumps bestræbelser på at etablere venlige forbindelser med Rusland og at forhandle om en konstruktiv samarbejdsaftale med Kina. Ved at fremprovokere kriser i flere brændpunkter – Venezuela, Iran, Korea – og rette ekstreme angreb mod Kina og Rusland, er Pompeos aktuelle turné i Europa et åbent fremstød for militær konfrontation, ved bevidst at erklære, at fredeligt samarbejde skal erstattes med geopolitisk konflikt. På Arktisk Råds møde i denne uge fortalte han medlemslandene, at deres historiske tilgang til en fælles og fredelig udvikling af regionen skal afsluttes, at de må tilslutte sig USA's fordømmelse af indbildt kinesisk og russisk "aggression" og sammenlignede endog Kina med det nazistiske Tyskland. Pompeo annullerede derefter et planlagt besøg i Tyskland uden at informere tyskerne om årsagen, for at flyve til Irak hvor han belærte irakerne om, at de skal beskytte amerikanske tropper i deres land fra et forestillet iransk angreb. (Det irakiske udenrigsministerium meddelte i en erklæring efter Pompeos afsked, at premierminister Adel Abdul-Mahdi havde fortalt ham, at "hans land ville fortsætte med at styrke venskab og samarbejde med alle venlige nabolande, herunder Iran.")

Pompeo besøgte derefter Storbritannien, hvor han udgød: "Det var tydeligt i mine samtaler både med Jeremy Hunt og med premierminister May, at det særlige forhold ikke blot består, det blomstrer." Han fortalte pressen, at Arbejderpartiets leder Jeremy Corbyns afslag om at støtte den amerikansk støttede falske "præsident", Juan Guaidó, i Venezuela var "modbydeligt".

Og dog, præsident Trump var på næsten samme tidspunkt i færd med at udsende endnu et tweet, der stemplede briterne som de

primære gerningsmænd i det forræderiske kupforsøg mod hans præsidentskab. Han skrev: "Denne britiske spion, Christopher Steele, forsøgte ihærdigt at få dette (det falske dossier) ud før valget. Hvorfor?"

Trump henviser til afsløringen af et dokument, indeholdt i loven om informationsfrihed (FIOA), der blev offentliggjort den 7. maj i kraftigt redigeret form af viceudenrigsminister Kathleen Kavalec, fra et møde hun holdt sammen med tidligere MI6-agent Steele den 11. oktober 2016 – en måned før valget og kun ti dage før Comey m.fl. indgav en ansøgning ved FISA-domstolen (Foreign Intelligence Surveillance Court), der anmodede om godkendelse til at spionere mod Trump-kampagnen, hvis anmodning udelukkende afhang af det falske Steele-dossier. Kavalecs notater viser, at Steele var "ivrig efter at se denne information komme frem før den 8. november", dvs. valgdagen. Denne rapport bekræfter, at Steele handlede på sit tidligere erklærede had mod Donald Trump på vegne af det Britiske Imperium og Hillary Clinton-kampagnen (som havde betalt for Steeles dossier). Dette udgjorde en direkte indblanding i det amerikanske valg på vegne af en fjendtlig udenlandsk magt – ikke russerne, men det Britiske Imperium.

Ironisk nok, har Joe Biden, den mere end 70-årige demokrat, der nu har bekendtgjort sit kandidatur til præsident, fortalt en bidragsindsamler, at han havde modtaget et opkald fra premierminister Theresa May, som udtrykte "bekymring" over Donald Trump og opfordrede ham til at stille op imod ham. Således var det ikke kun den britiske efterretningstjeneste, som greb ind i det amerikanske valg, men den britiske regeringsleder er også direkte indblandet, desperat efter at besejre Trump. Faktisk offentliggjorde Overhuset en rapport i december 2018 med en advarsel om, at det "særlige forhold" ikke kunne overleve en anden periode med Donald Trump, og at det ikke kunne tillades.

De der i løbet af det sidste halve århundrede har forsøgt at afvise eller tilbagevise Lyndon LaRouches fastholdelse af, at

det Britiske Imperium var USA's historiske, og fortsat, primære fjende af en civiliseret verden, bliver nu tvunget til at bearbejde denne grundlæggende fejl i deres forståelse af historie og aktuelle forhold. Fremkomsten af en præsident der ikke er bange for at afsløre britisk bagvaskelse, der er imod imperiale krige, og som fremmer samarbejde mellem Rusland, Kina og USA, har tvunget briterne til at afsløre dem selv, som den styrende kraft bag deres korrupte aktiver i USA, der i stigende grad har tjent imperiet siden Franklin D. Roosevelts død og mordet på John F. Kennedy. Dette gælder især for regeringerne under Bush-familien og Barack Obama, hvis tilhængere i dag desperat forsøger at fortsætte kupforsøget mod Trump på trods af sammenbruddet af svindelnummeret med "Rusland-samarbejdet". Endnu værre er, at Bolton/Pompeo/Pence-trioen åbent modarbejder stort set ethvert skridt, som Trump har taget for at genoprette USA's suverænitet, ved at prædike geopolitiske splittelser og krigstruende konfrontationer, der truer med en ny global krig.

Denne modsætning i den amerikanske politik kan og må løses ved at bringe USA ind i et nyt paradigme af samarbejde med Kina og Rusland om den Nye Silkevej, i bekæmpelsen af terrorisme og i etableringen af en ny økonomisk verdensorden. Det eneste sikre middel til at løse denne eksistentielle opgave som menneskeheden står over for er, at præsident Trump frifinder Lyndon LaRouche og således gør LaRouches tanker om dette nye paradigme tilgængelig for borgerne i USA og den menneskelige familie af nationer.

Vær optimistiske! Samtalen mellem Trump og Putin fremskynder det nye paradigme.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. maj 2019.

Det 90 minutters lange opkald mellem præsident Trump og Putin blev hilst velkommen af Helga Zepp LaRouche som "en rigtig god nyhed", da hun gennemgik de omfattende strategiske konsekvenser af den nye situation, der er opstået efter Russiagate.

Disse omfatter:

- Betydningen af Trump-Putin-diskussionen om økonomisk og strategisk samarbejde, herunder at afhjælpe situationerne i Venezuela, Ukraine og Nordkorea;
- Det positive potentiale for samarbejde mellem USA og Kina, med endnu et møde om handelsforhandlinger planlagt – dette foregår på trods af de britisk dirigerede neokonservatives bestræbelser på at sabotere det;
- En bredere anerkendelse af det attraktive ved at samarbejde med BVI efter det andet BVI-forum, som det fremgår i flere aktuelle rapporter, der er udgivet i Tyskland;
- Betydningen af mødet om infrastrukturen mellem Trump og de Demokratiske ledere af Kongressen, der fremhæver splittelsen blandt Demokraterne mellem de vanvittige,

som stadig er fokuserede på en rigsretssag og Green New Deal, og Pelosi og hendes netværk, der erkender behovet for at opnå noget positivt;

- Voksende erkendelse af den britiske rolle i iscenesættelsen af Russiagate.

Kampen for at frifinde Lyndon LaRouche udgør den bedste køreplan for at forstå hvem der styrede Russiagate og de strategiske årsager hertil. LaRouches rolle viser den enkeltes evne til at ændre historien og bør være en kilde til optimisme, et afgørende behov for at vinde kampen for det nye paradigme.